

Lasta koskeva yksilöllinen viestintä varhaiskasvatuksessa

Emmi Mikkonen

Julkaisuvuosi Laurea 2025

Laurea-ammattikorkeakoulu

Lasta koskeva yksilöllinen viestintä varhaiskasvatuksessa

Emmi Mikkonen
Sosionomikoulutus
Opinnäytetyö
Lokakuu, 2025

Emmi Mikkonen

Lasta koskeva yksilöllinen viestintä varhaiskasvatuksessa

Vuosi

2025

Sivumäärä

59

Opinnäytetyön tavoitteena oli löytää vanhempien ajatuksista ja varhaiskasvatuksen henkilöstön havainnoista tietoa siitä, millaista on laadukas lasta koskeva yksilöllinen viestintä varhaiskasvatuksessa ja millaiset asiat siihen vaikuttavat. Opinnäytetyön tarkoituksena oli lähteä pohtimaan millaiset asiat vaikuttavat viestinnän tilanteisiin ja kuinka niitä voidaan huomioida paremmin varhaiskasvatuksen arjessa. Tarkoituksena oli löytää henkilöstölle uusia näkökulmia päiväkodin ja kodin väliseen viestintään. Toimeksiantajana on Norlandia päiväkodit Oy.

Tietoperusta tuo esiin käsitteitä, kuten viestintä, pedagogiikka, kasvatusyhteistyö, dialogisuus ja pedagoginen dokumentointi. Käsitteet ovat laajoja ja opinnäytetyön tekstissä näitä käsitellään lasta koskevan yksilöllisen viestinnän ja perheiden kanssa tehtävän yhteistyön näkökulmasta. Opinnäytetyön tutkimusmenetelmänä on laadullinen tutkimus. Aineistoa kerättiin haastattelulla varhaiskasvatuksen työntekijöiltä ja kyselyllä lasten vanhemmilta. Kerätyn tiedon ja aineiston avulla tuodaan uutta tietoa käsiteltävästä aiheesta. Tätä tietoa voidaan käyttää varhaiskasvatuksessa apuna vanhempien kohtaamisissa ja lasta koskevassa yksilöllisessä viestinnässä.

Tutkimuksen tuloksena ilmeni mitä vanhemmat ja varhaiskasvatuksen henkilöstö pitävät tärkeänä, kun toteutetaan lasta koskevaa yksilöllistä viestintää varhaiskasvatuksessa. Henkilöstön haastatteluista ja vanhempien kyselystä nousi kiireetön, tasapuolinen ja lapsen asioista tietävä kohtaaminen varhaiskasvatuksen arjessa. Opinnäytetyön aineistosta saatuja tuloksia voidaan hyödyntää varhaiskasvatuksessa osana lasta koskevaa yksilöllistä viestintää. Tutkimustieto tuo esille ajankohtaista uutta tietoa, joka tukee varhaiskasvatuksessa työskenteleviä ammattilaisia laadukkaassa lasta koskevassa yksilöllisessä viestinnässä ja dokumentoinnissa.

Opinnäytetyön teoria tukee hyvin sitä viestiä mikä nousee haastatteluista ja kyselystä. Haastateltavat ja vanhemmat pitävät tärkeänä osana varhaiskasvatuksen arkea lasta koskevan yksilöllisen viestinnän. Viestinnän tilanteisiin vaikuttaa tuttuus, luottamus, yhteistyö, vuorovaikutus ja henkilöstön ammattitaito. Haastatteluiden ja kyselyiden vastauksista nousi, että kaikilla on yhteinen tavoite, mikä on sujuva, yksilöllinen ja huomioonottava viestintä päiväkodin ja kodin välillä.

Asiasanat: viestintä, pedagogiikka, kasvatusyhteistyö, dialogisuus, pedagoginen dokumentointi

Emmi Mikkonen

Individual communication about the child in early childhood education

Year

2025

Pages

59

The aim of the thesis was to find information on parents perspectives and early childhood education staff's observations on what constitutes high-quality individual communication concerning a child in early childhood education and what kind of issues affect it. The purpose of the thesis was to start thinking about what kind of issues affect communication situations and how they can be better taken into account in the everyday life of early childhood education. The purpose was to find new perspectives for the staff on communication between the day care centre and the home. The client is Norlandia Kindergartens Ltd.

The theoretical framework highlights key concepts such as communication, pedagogy, ECEC partnership, dialogue and pedagogical documentation. The concepts are broad and the text of the thesis discusses these from the perspective of individual communication concerning the child and cooperation with families. The research method of the thesis is qualitative research. Data were collected through interviews from early childhood education workers and a questionnaire from the parents of the children. The information and material collected will be used to bring new information about the subject under discussion. This information can be used in early childhood education to help parents meet and communicate individually about the child.

As a result of the study, it was revealed what parents and early childhood education staff consider important when implementing individual communication concerning a child in early childhood education. Interviews with staff and a survey of parents resulted in an unhurried, balanced and knowledgeable encounter in the everyday life of early childhood education. The results obtained from the material of the thesis can be utilised in early childhood education as part of the individual communication concerning the child. The research data highlights up-to-date new information that supports professionals working in early childhood education and care in high-quality individual communication and documentation concerning the child.

The theory of the thesis well supports the message that emerges from the interviews and the survey. Interviewees and parents consider individual communication concerning a child to be an important part of the everyday life of early childhood education. Communication situations are influenced by familiarity, trust, cooperation, interaction and the professionalism of

the staff. The responses to the interviews and questionnaires showed that everyone a shared goal, which is fluent, individual and considerate communication between the day care centre and the home.

Keywords: communication, pedagogy, ECEC partnership, dialogue, pedagogical documentation

Sisällys

1	Johdanto.....	8
2	Lasta koskeva yksilöllinen viestintä varhaiskasvatuksessa.....	9
2.1	Varhaiskasvatus.....	9
2.2	Viestintä varhaiskasvatuksen arjessa.....	10
2.3	Pedagoginen dokumentointi.....	11
3	Yhteistyö varhaiskasvatuksessa.....	12
3.1	Yhteistyö ja perheen tukeminen.....	12
3.2	Kasvatusyhteistyö varhaiskasvatuksessa.....	13
3.3	Haastavat tilanteet lasta koskevassa yksilöllisessä viestinnässä.....	14
4	Vanhempien kohtaaminen varhaiskasvatuksessa.....	16
4.1	Varhaiskasvatuksen pedagogiikka osana tiimityötä ja vanhempien kohtaamista.....	16
4.2	Dialogisuus.....	18
5	Opinnäytetyön toteutus.....	19
5.1	Opinnäytetyön tavoite ja tarkoitus.....	19
5.2	Tutkimusmenetelmä.....	20
5.3	Aineistonkeruumenetelmä.....	21
5.4	Aineiston analysointi.....	22
5.5	Haastattelun lähtökohdat.....	22
5.5.1	Haastattelun toteutus.....	23
5.5.2	Haastattelun analysointi.....	23
5.6	Kyselyn lähtökohdat.....	25
5.6.1	Kyselyn toteutus.....	25
5.6.2	Kyselyn analysointi.....	27
6	Haastattelun tulokset.....	28
6.1	Päivittäinen viestintä.....	29
6.2	Konkreettiset viestinnän keinot.....	30
6.3	Viestinnän haasteet ja muualta saatava tuki.....	31
6.4	Vanhempien kanssa tehtävä yhteistyö.....	33
6.5	Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman hyödyntäminen päivittäisessä viestinnässä.....	35
7	Kyselyn tulokset.....	36
7.1	Suljetut kysymykset.....	36
7.2	Kohtaamiset ja vuorovaikutus vanhempien kanssa.....	37
7.3	Viestintä lapsen arjesta.....	38
7.4	Henkilöstön tuttuus.....	40
7.5	Lapsen yksilöllisyyden huomiointi viestinnässä.....	40
8	Tutkimuksen eettisyys ja luotettavuus.....	42

9	Johtopäätökset	43
10	Pohdinta	45
	Lähteet.....	49
	Kuviot	52
	Liitteet	53

1 Johdanto

Varhaiskasvatuksen keskeisenä osa-alueena voidaan pitää lapsen perheen, sekä henkilöstön päivittäisiä kohtaamisia (Koivula, Siippanen & Eerola-Pennanen 2017, 7). Lapsen ja perheeseen suhtautumisella ja kohtaamisella on suuri merkitys siinä, millainen kokemus heille varhaiskasvatuksesta syntyy. Huomatuksi ja kohdatuksi tulemisen kokemus lisää vanhempien luottamusta varhaiskasvatusta kohtaa. Tämä lisää vastavuoroisuutta ja voi innostaa aktiiviseen toimijuuteen. (Kangas, Lastikka & Karlsson 2021, 26.)

Varhaiskasvatuksessa vanhempien kanssa tehtävässä yhteistyössä on merkittävää vanhempien osallisuuden rakentaminen vastavuoroiselle tiedonvaihdon kulttuurille ja keskinäiselle dialogille. Tässä yhdistyvät henkilöstön pedagoginen osaaminen ja vanhempien lapsen arjen asiantuntijuus. (Suomen vanhempainliitto 2025a.) Yhteistyössä keskiössä on luottamus ja vuorovaikutus, sekä näiden kannattelu ja ylläpito. Tämä vaatii dialogia, mikä rakentuu luottamuksen rakentamisella ja kunnioittavalla kohtaamisella. (Kangas ym. 2021, 85-86.)

Opinnäytetyön tavoitteena on löytää vanhempien ajatuksista ja varhaiskasvatuksen henkilöstön havainnoista tietoa siitä, millaista on laadukas lasta koskeva yksilöllinen viestintä varhaiskasvatuksessa ja millaiset asiat siihen vaikuttavat. Opinnäytetyön tutkimuskysymyksinä ovat, että millaiset asiat vaikuttavat varhaiskasvatuksen arjessa toteutettavaan laadukkaaseen lasta koskevaan yksilölliseen viestintään, sekä millaista viestintää vanhemmat ja varhaiskasvatuksen henkilöstö toivovat. Opinnäytetyössä tulee yhdistymään vanhempien ajatukset, sekä työntekijöiden havainnot varhaiskasvatuksessa.

Opinnäytetyön tarkoituksena on lähteä pohtimaan millaiset asiat vaikuttavat viestinnän tilanteisiin ja kuinka niitä voidaan huomioida paremmin varhaiskasvatuksen arjessa. Opinnäytetyössä on tarkoitus selvittää millaiset viestinnän keinot ovat toimivia, mitä voisi kehittää ja mikä mahdollisesti tuntuu haastavalta. Suuressa roolissa arkisissa kohtaamisissa on lapsen vanhemman tai muun huoltajan kanssa tehtävä yhteistyö ja vuorovaikutuksen onnistuminen.

Toimeksiantajana toimii Norlandia päiväkodit oy. Norlandia päiväkodit on yksityinen varhaiskasvatuspalveluiden tarjoaja, joka toimii eri puolella Suomea (Norlandia päiväkodit 2025). Opinnäytetyön tutkimusmenetelmänä on laadullinen tutkimus. Tutkimuskysymysten kautta kerättiin aineistoa kyselyn ja haastatteluiden avulla. Tarkoitus oli kerätyn tiedon ja aineiston avulla tuoda uutta tietoa käsiteltävästä aiheesta. Kerätty tieto on sellaista, mitä jokainen lasten kanssa työskentelevä voisi ottaa mukaansa vanhempien kohtaamiseen ja lasta koskevaan yksilölliseen viestintään. Kyselyllä ja haastatteluilla saatiin lisää tietoa tämänhetkisestä tilanteesta lasta koskevasta yksilöllisestä viestinnästä varhaiskasvatuksessa. Näiden pohjalta

tutkimus toi lisää ideoita, toiveita ja huomioita millaista viestintää vanhemmat ja henkilöstö toivovat.

Opinnäytetyön nimi lasta koskeva yksilöllinen viestintä muodostui tavoitteen, tarkoituksen ja tutkimuskysymysten myötä. Opinnäytetyössä käsitellään lasta koskevaa viestintää, jota varhaiskasvatuksen henkilöstö ja lapsen vanhempi käyvät päiväkotiarjessa. Opinnäytetyössä ei paneuduta koko päiväkotiryhmän toimintaan, vaikka se on tärkeä osa varhaiskasvatuksen arkea. Tämän vuoksi myös nimessä tuodaan ilmi, että kyseessä on yksilöllisiin asioihin keskittyvä viestintä.

2 Lasta koskeva yksilöllinen viestintä varhaiskasvatuksessa

Opinnäytetyössä käsitellään tärkeitä varhaiskasvatuksen käsitteitä, lakia ja varhaiskasvatussuunnitelman perusteita. Esiin nousee käsitteet, kuten viestintä, pedagogiikka, kasvatusyhteistyö, dialogisuus ja pedagoginen dokumentointi. Käsitteet ovat laajoja ja opinnäytetyön tekstissä näitä käsitellään lasta koskevan yksilöllisen viestinnän ja perheiden kanssa tehtävän yhteistyön näkökulmasta. Lasta koskeva yksilöllinen viestintä on yksi tärkeä osa lapsen päiväkotiarkea. Lapsen asioista viestiminen ja pedagoginen dokumentointi kulkevat käsi kädessä, kun henkilöstö havainnoi ja seuraa lapsen arkea. Tämä luku käsittelee, mitä on varhaiskasvatus, sekä kuinka voidaan toteuttaa pedagogisesti laadukasta lasta koskevaa yksilöllistä viestintää ja dokumentointia huomioiden lapsen oppiminen, kasvu, kehitys ja hyvinvointi.

2.1 Varhaiskasvatus

Varhaiskasvatuslaki (540/2018) määrittää, että varhaiskasvatus tarkoittaa lapsille järjestettävää suunnitelmallista ja tavoitteellista toimintaa, jossa lapsen edun mukaisesti huomioidaan kasvatus, opetus ja hoito. Kaikessa varhaiskasvatuksen toiminnassa painottuu pedagogiikka. Varhaiskasvatusta tulee järjestää jokaiselle alle oppivelvollisuusikäiselle lapselle tai erityisten olosuhteiden vaatiessa myös vanhemmalle lapselle. Opetushallituksen (2025a) mukaan varhaiskasvatuksen tehtävänä voidaan pitää lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen tukemista, tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden edistämistä, sekä syrjäytymisen ehkäisemistä. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on mahdollistaa lapsen vanhemman osallistumisen työelämään tai opiskeluun, tukien heitä kasvatustyössään.

Varhaiskasvatuksen toimintaa ohjaa nykyään vain yksi varhaiskasvatuslain perusteella laadittu velvoittava asiakirja. Ohjaava asiakirja on varhaiskasvatussuunnitelman perusteet, joka on Opetushallituksen valtakunnallinen määräys varhaiskasvatussuunnitelman laatimisesta ja varhaiskasvatuksen toteutuksesta. Tämä velvoittava asiakirja takaa lapselle yhdenvertaisuutta ja tasa-arvoa asuinpaikasta tai yksilöllisistä tarpeista riippumatta. Asiakirja velvoittaa kuntia,

sekä yksityisiä toimijoita toimimaan yhdenmukaisten arvojen ja tavoitteiden mukaisesti. (Kangas ym. 2021, 11; Opetushallitus 2022, 9; Ahonen 2023, 135.)

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa (2022, 21-37) nostetaan useassa kohtaa esille lapsen yksilöllisyys. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa tehdessä tulee huomioida lapsen yksilölliset taidot ja tarpeet. Henkilöstön tulee tuntea jokainen lapsi ja huomioida hänen yksilöllinen kehityksensä. Avainasemassa on pysyvät vuorovaikutussuhteet henkilöstön ja lapsen välillä. Yhteistyössä vanhemman tai muun huoltajan kanssa painotetaan lapsen yksilöllisten tarpeiden huomiointia. Lisäksi varhaiskasvatustilanne (540/2018) velvoittaa varhaiskasvatuksessa tunnistamaan lapsen yksilöllinen tuen tarve.

2.2 Viestintä varhaiskasvatuksen arjessa

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa nostetaan esille, että lapsen kehitykseen, sekä oppimiseen liittyvät viestit tulisi olla myönteisesti kuvattuja ja päivän aikana kokemista tapahtumista jaetaan tietoa vanhemmille. Nämä päivittäiset keskustelut antavat pohjan lapsen kokonaisvaltaiselle hyvinvoinnille. (Opetushallitus 2022, 38.) Varhaiskasvatus jakaa vastuun lapsen kasvuun ja kehitykseen vaikuttavista tekijöistä yhdessä lapsen perheen kanssa. Vanhempien tukeminen on myös yhteydessä lapsen hyvinvointiin. Lapsen tarpeet vaikuttavat yhteistyöhön vanhempien ja päiväkodin välillä ja vuorovaikutuksella jaetaan yhteistä tietoa lapsesta. (Mykkänen & Böök 2017, 75.)

Viestinnällä voidaan tarkoittaa tiedon siirtämistä, mutta ilman vuorovaikutusta siihen ei sisälly ymmärrystä, osallistumista tai sitoutumista. Viestintä voi olla vuorovaikutustilanne, jossa jokainen pääsee vaikuttamaan ja tulemaan kuulluksi. Vuorovaikutuksellinen viestintä on hyvä erotella tiedottamisesta, joka on usein yksisuuntaista ja jolla ilmoitetaan tärkeät asiat ilman tarvittavaa keskustelua tai osallisuutta. Vuorovaikutus vaikuttaa kaikkiin osapuoliin ja se edellyttää kuuntelua, reagointia, sekä tilan antamista keskustelulle. (Kasvussa 2025.)

Vuorovaikutusta on sanallinen ja sanaton viestintä, jotka kulkevat käsikädessä. Ihminen pystyy tietoisesti valitsemaan käyttämiään sanoja, kun taas sanattomaan viestintään voidaan vaikuttaa vähemmän. Sanattomalla viestinnällä annetaan sanalliseen viestintään erilaisia merkityksiä. (Savimäki 2025.) Varhaiskasvattajien tulee opetella viestinnän keinoja toteuttaessaan vuorovaikutusta vanhempien kanssa. Viestinnässä tulee käyttää tarvittaessa ymmärrettävää yleiskieltä, jotta vanhempi ymmärtää sanotun asian. (Rintakorpi & Vihmari-Henttonen 2017, 21.)

Varhaiskasvatuksen hakutilanteet ovat yksi tärkeimpiä hetkiä lapsen päivässä. Vanhempi ymmärtää paremmin lapsen päivästä, kun juttelee tapahtumista varhaiskasvatuksen henkilöstön kanssa. On tärkeää, että kuulumisia vaihdetaan päivittäin. Näillä keskusteluilla luodaan kokonaiskuva lapsesta ja vahvistetaan molemminpuolista ymmärrystä. Päivittäiset hetket ovat

hyvä paikka kuulla asioista, jotka voivat vaikuttaa lapsen mielialaan tai jaksamiseen varhaiskasvatuksessa. (Suomen vanhempainliitto 2019, 12-17.)

Varhaiskasvatuksen arkisissa kohtaamisissa käydään läpi lapsen arkea niin päiväkodissa, kuin kotona. Päivittäisissä kohtaamisissa käydään läpi lapsen kasvuun ja oppimiseen liittyviä asioita. Positiivinen ja lapsen vahvuuksiin nojautuva vuorovaikutus tukee myös mahdollisia huolenaiheita. On hyvä ottaa heti puheeksi, jos lapsen kehityksessä, kasvussa tai käytöksessä herää huolta. Varhaiskasvatuksessa on tärkeää kiinnittää huomiota toimivaan arjen vuorovaikutukseen ja vanhempien mukanaoloon lasta koskevista asioista. (Suomen vanhempainliitto 2025a.) Vanhemmat on hyvä ottaa mukaan aktiivisesti tukemaan lapsen oppimista ja kasvua. Henkilöstö voi antaa vinkkejä, kuinka kotona tukea lapsen oppimista ja yhteisissä keskusteluissa voidaan pohtia kasvatuksen tavoitteita. (Suomen vanhempainliitto 2025b.)

2.3 Pedagoginen dokumentointi

Opinnäytetyön teossa tarkastellaan, kuinka pedagogista dokumentointia voitaisiin hyödyntää osana lapsen päivittäistä yksilöllistä viestintää. Yksi pedagogisen dokumentoinnin muoto on lapsen varhaiskasvatussuunnitelman kirjaaminen. Tämä asiakirja antaa hyvät raamit sille, millaisia asioita varhaiskasvatuksessa lapsesta havainnoidaan, arvioidaan ja millaisia tavoitteita lapselle laitetaan. Voisiko tätä asiakirjaa käyttää pohjana myös päivittäisessä viestinnässä, jotta lasten vanhemmat saisivat käsitystä lapsen kasvusta, kehityksestä ja hyvinvoinnista, myös ns. vasukeskustelujen lisäksi. Sama pätee toisin päin, että voiko varhaiskasvatuksessa saada uutta tietoa lapsen päivittäisestä yksilöllisestä viestinnästä, jota voitaisiin hyödyntää lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimisessa. Pedagoginen dokumentointi sisältää paljon, joten tässä opinnäytetyössä käsitellään pedagogista dokumentointia osana vasukeskusteluita ja arkista viestintää.

Pedagogista dokumentointia voidaan sanoa menetelmäksi, minkä keskiössä on toteuttaa lapsilähtöistä varhaiskasvatusta suunnittelemalla, toteuttamalla ja kehittämällä. Pedagoginen dokumentointi auttaa pedagogisen toiminnan ymmärtämisessä. Tämän avulla voidaan kiinnittää huomiota lapsen elämään, kehitykseen, kiinnostuksen kohteisiin, ajatteluun, oppimiseen ja tarpeisiin. Suunnitelmallisen dokumentoinnin tavoitteena on yksittäisen lapsen tuntemus, lasten välisen vuorovaikutuksen, sekä lasten ja henkilöstön välisen vuorovaikutuksen ymmärrys. Dokumentoinnin avulla saatujen tietojen pohjalta varhaiskasvatuksessa voidaan muokata työtapoja, oppimisympäristöjä, toiminnan tavoitteita, menetelmiä ja sisältöjä. (Opetushallitus 2022, 41.) Pedagoginen dokumentointi voi auttaa huomaamaan ja viestimään oleellisia lapsen arkeen vaikuttavia asioita varhaiskasvatuksen ja vanhempien välisessä viestinnässä (Rintakorpi & Vihmari-Henttonen 2017, 16).

Varhaiskasvatuslaki (540/2018) velvoittaa, että varhaiskasvatuksessa olevalle lapselle on laadittava henkilökohtainen varhaiskasvatussuunnitelma, joka sisältää lapsen kasvatuksen,

opetuksen ja hoidon. Suunnitelmaan kirjataan tavoitteet tukien lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia yhdessä varhaiskasvatuksen henkilöstön, lapsen ja lapsen vanhemman tai muun huoltajan kanssa.

Varhaiskasvatussuunnitelman kirjauksilla talletetaan lasta koskevia tietoja ja tavoitteita. Nämä kirjaukset ovat yksi tapa dokumentoida, jonka seurauksena syntyy pedagoginen asiakirja, kuten varhaiskasvatussuunnitelma. (Opetushallitus 2022, 14-15.) Pedagogiset asiakirjat toimivat henkilöstön työn tukena ja ovat keskeinen väline yhteistyössä lapsen vanhemman kanssa. Asiakirjat luovat rakenteet, jossa pysähdytään tietyn väliajoin lapsen tarpeiden äärelle pohtimaan mitä yhdessä on sovittu ja millä tavalla toimitaan jatkossa. (Alasuutari, Heiskanen, Rantala & Vehkakoski 2023, 28-29.)

Varhaiskasvatuksessa on keskusteltu, että voisiko vasulomake olla enemmän työntekijöiden työn tueksi suunnattu ja työn suunnitteluun, sekä arviointiin käytettävä dokumentti. Rinnalle nostettaisiin arkisempi vanhempien ja varhaiskasvatuksen väliseen yhteistyöhön, keskusteluihin ja sopimukseen nojautuva tapa dokumentoida. Tämä vapaamuotoisempi dokumentointi voisi motivoida vanhempaa yhteistyöhön lapsen tarpeiden huomioimisessa. (Ahonen & Roos 2019, 56-57.)

3 Yhteistyö varhaiskasvatuksessa

Lasta koskevassa yksilöllisessä viestinnässä vanhempien kanssa tehtävä yhteistyö on varhaiskasvatuksen keskiössä. Tässä luvussa kerrotaan yhteistyön merkityksestä, perheen tukemisesta ja millaista voi olla kasvatusyhteistyö varhaiskasvatuksessa. Osana varhaiskasvatuksen arkea kuuluu myös haastavista tilanteista viestiminen. Hyvä vanhempien kanssa tehtävä yhteistyö tukee vaikeimmista asioista keskustelemisessä.

3.1 Yhteistyö ja perheen tukeminen

Varhaiskasvatustalaki (540/2018) 1 luvun 3§ 10 kohta määrittää, että varhaiskasvatuksen yksi tavoitteista on tehdä yhteistyötä lapsen vanhemman tai muun huoltajan kanssa tukien heitä kasvatustyössä. Tarkoituksena on taata lapsen tasapainoinen kehitys ja kokonaisvaltainen hyvinvointi. Opetushallituksen (2022, 37-38) varhaiskasvatussuunnitelman perusteet kertovat, että kasvatusyhteistyötä tukevat luottamuksen rakentaminen, tasa-arvoinen vuorovaikutus ja keskinäinen kunnioitus. Tämä edellyttää varhaiskasvatuksen henkilöstöltä aloitteellisuutta ja aktiivisuutta. Yhteistyö voi muodostua erilaisista asioista lapsen varhaiskasvatustaipaleen aikana. Lapsen vanhemman ja varhaiskasvatuksen henkilöstön keskustelut ovat kivijalka lapsen kokonaisvaltaiselle hyvinvoinnille.

Varhaiskasvatuksessa vanhempien kanssa tehtävä yhteistyö on päivittäistä. Vanhempi tuntee lapsensa parhaiten, mutta voi tarvita varhaiskasvatuksen henkilöstön näkemyksiä liittyen lapsen kasvuun ja kehitykseen. Hyvä vuorovaikutus on tasa-arvoista ja molempien näkemyksiä, sekä ajatuksia huomioivaa. Henkilöstön ammattimaisuuteen kuuluu pystyä kuuntelemaan vanhempaa ja pitää omat tunteet hallittuina. Vaikeistakin tilanteista on pystyttävä kertomaan mahdollisimman neutraalisti, antaen tilaa vanhemman ajatuksille ja tunteille. Avoimuus lapseen liittyvissä asioissa lisää luottamuksen rakentumista. Jokaisesta lapsesta löytyy vahvuuksia ja hänen päivästänsä onnistumisia. (Seppänen, Simola, Berschewsky & Tirkkonen 2025, 48-51.)

Varhaiskasvatuksessa toteutuvalla yhteistyöllä pyritään lapsen edun ja oikeuksien toteutumiseen. Yhteistyötä käydään varhaiskasvatushenkilöstön ja vanhempien välillä jakaen vuorovaikutuksessa tietoja ja kokemuksia lapsesta. Yhteistyö on luottamuksen ja vuorovaikutuksen rakentamista. Henkilöstön tulisi huomata vanhemmat asiakkaiden sijaan tasavertaisina, joilla on tärkeää tietoa lapsesta. Parhaimmillaan yhteistyö on aitoa kohtaamista, kuuntelemista, vuorovaikutusta ja yhteen hiileen puhaltamista. (Mykkänen & Böök 2017, 85-86.) Yhteistyötä tapahtuu päivittäisissä kohtaamisissa, kun vanhempi hakee lapsen varhaiskasvatuksesta. Näissä tilanteissa henkilöstö kertoo lapsen päivästä, muista asioista ja mahdollisista huolista. (Lassensuojelu.info 2025.) Vanhemman kanssa on hyvä keskustella toiveista ja millainen yhteistyö onnistuu parhaiten kodin ja päiväkodin välillä (Suomen vanhempainliitto 2019, 15).

Perheiden moninaisuus tulee huomioida varhaiskasvatuksessa. Yhteiskunnassa oletetaan edelleen, että äiti on lapsen ensisijainen huoltaja. Tämä voi näkyä vanhempien kohtaamisissa siinä, kuinka laajasti lapsen päivästä eri vanhemmalle kerrotaan. Vanhemman kohtaamiseen vaikuttaa myös kielitaito, sekä perheen taustat. Yhteisen kielen puuttuminen voi johtaa vältelyyn tai lapsen päivän kuulumisten yksinkertaistamiseen. Jos yhteistä kieltä ei löydy on hyvä panostaa kommunikaatioon ja pyrkiä kertomaan asia monilla eri sanoilla. (Opetushallitus 2025.) Varhaiskasvatuksessa voidaan käyttää tulkkipalvelua silloin kun vanhemman kanssa ei löydy yhteistä kieltä. Näin varmistetaan, että kaikki ymmärtävät toisiaan. Yleisimpiä tilanteita tulkki välitteiselle työskentelylle on lapsen aloitus- ja vasukeskustelut. (Tasa-arvoinen varhaiskasvatus 2025.)

3.2 Kasvatusyhteistyö varhaiskasvatuksessa

Varhaiskasvatuksella on merkittävä perheiden hyvinvointia vahvistava rooli. Varhaiskasvatus on usein ensimmäinen tärkeä paikka neuvolan lisäksi, jossa tuetaan lapsen kasvu, kehitystä ja oppimista, sekä vaikutetaan koko perheen hyvinvointiin. On tärkeää, että varhaiskasvatus kuuluu perheiden tukiverkkoon, mikä muodostuu eri palveluntarjoajista, kuten neuvolasta, kirjastosta ja sosiaalitoimesta. Tällainen yhteistyö lisää luottamusta ja auttaa lasta ja perhettä, sekä tukee avun hakemista myös vaikeissa elämäntilanteissa. Perheiden huomioiva,

osaava ja auttava kohtaaminen on avainasemassa luottamuksen, positiivisten kokemusten ja aktiivisen toimijuuden rakentumisessa. Jotta varhaiskasvatuksen toimintaa voidaan kehittää, on tunnistettava käytettäviä toimintatapoja ja niiden seurauksia. Laadukasta toimintaa kehitäessä on oleellista tietää lapsen, sekä vanhempien näkökulma. (Kangas ym. 2021, 25-27.) Varhaiskasvatuksessa on hyvä ottaa huomioon vanhempien omat näkemykset lapsen hyvinvoinnista, kehityksestä, oppimisesta, sekä mahdollisista tuen tarpeista (Tasa-arvoinen varhaiskasvatus 2025).

Varhaiskasvatuksessa kasvatusyhteistyöllä tarkoitetaan lapsen hyväksi toteutettavaa kunnioitettavaa ja dialogista vuorovaikutusta. Yleensä kasvatusyhteistyö tapahtuu varhaiskasvatuksen henkilöstön ja vanhempien välillä, mutta mukana voi olla myös monia muita toimijoita. (Tmi Taisto Lehtinen 2025.) Kasvatusyhteistyön onnistuessa vanhemmat sitoutuva paremmin varhaiskasvatuksen tavoitteisiin ja toimintaan. Varhaiskasvatuksen toiminnan näkyvyys lisää vanhempien arvostusta koko toimintaa kohtaan. (Suomen vanhempainliitto 2025a.)

Kansallinen koulutuksen arviointikeskus Karvi on tehnyt laadukkaan kasvatusyhteistyön laatuindikaattorit. Kasvatusyhteistyössä keskiössä ovat lapsen ja vanhemman arvostaminen, avoin, tasavertainen ja luottamuksellisen suhteen luominen, kunnioittaminen vanhempien oman lapsensa tuntemuksessa, sekä koko henkilöstön ammatillinen tieto ja osaaminen. (Kangas ym. 2021, 100-101.) Vanhempien kanssa tehtävällä yhteistyöllä on tarkoitus edistää varhaiskasvatuksen tavoitteita ja pedagogista toimintaa. Yhteistyöhön sitoutumisella voidaan vaikuttaa lapsen terveelliseen ja turvalliseen kasvuun, kehitykseen ja oppimiseen. Hyvään kasvatusyhteistyöhön vaikuttavat henkilöstön ja vanhempien välisen luottamuksen rakentaminen, tasa-arvoinen vuorovaikutus, sekä keskinäinen kunnioitus. Tämä tukee myös yhteistyötä haastavissa tilanteissa, kuten huolella lapsen hyvinvoinnista. Kasvatusyhteistyö vaatii henkilöstöltä aloitteellisuutta ja aktiivisuutta. (Opetushallitus 2022, 37-38.)

Vanhempien kohtaaminen, kuuleminen ja yhteistyö on hyvä huomioida varhaiskasvatuksen tasa-arvo- ja yhdenvertaisuussuunnittelussa. Tämän voi huomioida mm. kertomalla jokaisen lapsen päivästä yhtä paljon, antamalla vanhemmille mahdollisuuden kertoa omista havainnoistaan, yhteensovittamalla vanhempien toiveet ja varhaiskasvatuksen toiminta, sekä huomioida onko varhaiskasvatuksessa olettamuksia erilaisista perhemuodoista. Lisäksi on hyvä pohtia, kuinka vanhemmat otetaan huomioon erilaisissa varhaiskasvatuksen tilanteissa. (Opetushallitus 2025.)

3.3 Haastavat tilanteet lasta koskevassa yksilöllisessä viestinnässä

Kasvatusyhteistyön tekeminen ei ole aina helppoa. Varhaiskasvatuksella on rajalliset keinot vanhempien kanssa tehtävään yhteistyöhön, jos vanhemmat eivät lähde mukaan kasvatusyhteistyöhön. Yhdessä henkilöstö voivat pohtia millainen toiminta ja yhteistyö olisi vanhemmille mielekästä. Tilanne voi olla, että vanhempi tarvitsee toisenlaisen hetken lapsen asioista

viestimiseen kuin hakutilanteet. Kuitenkin vanhemmille olisi tärkeää viestittää, että kyse on heidän lapsensa etuun ja tarpeisiin kohdistuvasta yhteistyöstä ja vanhemmalla on tärkeä rooli asiantuntijana oman lapsensa asioissa. (Ahonen 2023, 292-293)

Lapsen osallistuttua varhaiskasvatukseen voi eteen tulla myös haastavia tilanteita. Haastavat tilanteet voivat olla lapsesta lähtöisiä tai lapseen kohdistuvia. Tällöin tarvitaan aina henkilöstön puuttumista ja asian selvittelyä. Osana varhaiskasvatuksen henkilöstön tehtävää on, että jokainen saisi olla turvassa ja tuntee olonsa hyväksi. Henkilöstöllä on suuri rooli päivän sujumisessa, mutta niin on myös lapsen vanhemmalla. Vanhemmat voivat ohjata kotona lasta mm. hyvään kaveruuteen tai jutella jos on havainnut kiusaamista. (MLL 2025.)

Haastavien tilanteiden viestiminen voi aiheuttaa vanhemmissa erilaisia tunteita. (MLL 2025). Luottamuksen ilmapiirin luominen vanhempien kanssa auttaa kodin ja päiväkodin yhteistyössä ja mahdollisissa haastavissa tilanteissa. Haastavia tilanteita voi tulla esimerkiksi, kun herää huoli lapsen hyvinvoinnista. Molemminpuolinen tiedon jakaminen auttaa mahdollisen tuen suunnittelussa. (Tasa-arvoinen varhaiskasvatus 2025.)

Hyvällä vanhempien kanssa tehtävällä yhteistyöllä voidaan huomioida ja kuulla vanhempien huolet erilaisissa tilanteissa. Toisinaan vanhempien kanssa voi syntyä ristiriitoja varhaiskasvatuksen toiminnan ja toiveiden välillä. On hyvä kunnioittaa ja ymmärtää mistä mahdollinen huoli tulee ja sanoittaa tätä huolta. On hyvä huomioida, ettei varhaiskasvatuksen toiminta perustu eri vanhempien mielipiteisiin, vaan varhaiskasvatussuunnitelman perusteisiin ja ohjaviin lakeihin. (Opetushallitus 2025; Tasa-arvoinen varhaiskasvatus 2025.)

Haastavat tilanteet voivat kuormittaa myös henkilöstöä. Tiimi tekee yhdessä työtä, eikä kenenkään tarvitse jäädä asioiden kanssa yksin. Jokainen tarvitsee raskaissa hetkissä tukea ja kannustusta. Varhaiskasvatuksessa henkilöstön jäsenet voivat saada esimerkiksi negatiivista palautetta tai joutua kohtaamaan vanhemman epämieluisan reaktion keskusteltavaan asiaan. Onkin tärkeää, että yhdessä tiimin kanssa käydään tilanteet läpi. Vanhemmat tarvitsevat ymmärtävää ja kuuntelevaa kohtaamista, jossa käydään asiat läpi sensitiivisesti. Henkilöstön on hyvä osata perustella arvot ja käytänteet, jotka nojaavat työhön velvoittavaan asiakirjaan Varhaiskasvatussuunnitelman perusteisiin. Tieto tekemästä työstä ja tavoista toimia näyttäytyy tällöin todennäköisesti vanhemmille ammatillisuutena. Tärkeintä haastavissakin tilanteissa on tuoda ilmi, että henkilöstöllä on halu rakentaa yhteistyötä perheen kanssa. (Ahonen 2023, 294-299.)

Lapsen vanhemman tulee pystyä luottamaan, että hänen lastansa hoidetaan parhaalla mahdollisella tavalla, myönteisesti ja kannustavan hyväksyvästi. Henkilöstön ja vanhemman välinen luottamus tukee myös huolien ja vaikeiden asioiden puheeksi ottamisessa. Varhaiskasvatuksessa ei tarvita erillisiä järjestelyjä kuuntelevan suhteen luomiseen (Kekkonen ym. 2017, 70-71). Työntekijöillä on suuri rooli siinä, millaiseksi yhteistyö muodostuu, sekä miten ja

millaista tietoa lapsen asioista viestitään. On työntekijän ammattitaitoa, kuinka saada luottamus ja turvan tunteminen luotua arkisissa kohtaamisissa. Jokainen lapsi on erityinen ja ansaitsee välittämistä, sekä yksilöllistä huomiota. Tärkeää on huomioida, kuinka varhaiskasvatuksessa voidaan tuoda vanhemmille ilmi, että heidän lapsensa on erityinen ja tärkeä juuri sellaisena kuin on. Varhaiskasvatuksessa syntyy toisinaan haastavia tilanteita ja jokaisella on hankalia päiviä, kuitenkin tämä ei saa poistaa edellä mainittua näkemystä lapsen erityisyydestä.

4 Vanhempien kohtaaminen varhaiskasvatuksessa

Tämä luku käsittelee mitä on varhaiskasvatuksen pedagogiikka ja kuinka sitä voidaan hyödyntää lasta koskevassa yksilöllisessä viestinnässä varhaiskasvatuksessa. Henkilöstön toiminnalla, tavoilla ja arvoilla on iso merkitys, millaista viestintää toteutetaan. Keskustellessa lapsen asioista nousee esille dialogisuuden merkitys, sekä kuinka se ymmärretään ja kuinka sitä toteutetaan. Kangas ym. (2021, 16) kirjoittavat varhaiskasvatuksen henkilöstön vastaavan toiminnan suunnittelemisesta ja toteuttamisesta, jossa huomioidaan lapsen kasvu, oppiminen ja hyvinvointi. On huomioitava millaiset käsitykset, eettiset lähtökohdat ja tavoitteet henkilöstöllä on toteuttaessaan varhaiskasvatusta. Henkilöstön erilaiset käsitykset vaikuttavat lasten kanssa toimimiseen. Toimintatavat tulee olla tietoisia ja käsitykset pohjautua tutkittuun tietoon, laaja-alaisiin kokemuksiin, sekä havaintoihin. Tämä kaikki vahvistavat lapsen ja vanhemman turvallisuutta, luottamusta, sekä hyvinvointia henkilöstöä ja koko varhaiskasvatusta kohtaan.

4.1 Varhaiskasvatuksen pedagogiikka osana tiimityötä ja vanhempien kohtaamista

Varhaiskasvatuksen ydin on lapset ja heidän hyvinvointinsa, kasvunsa, oppimisensa, sekä mahdollisuus yhteisössä toimimiseen. Tätä kaikkea ohjaa varhaiskasvatuksen pedagogiikka, jota voidaan pitää koko varhaiskasvatuksen kivijalkana. Pedagogiikka liittyy kaikkeen varhaiskasvatuksen toimintaan ja kehittämiseen. Se on vuorovaikutuksessa toteutuvaa kokonaisvaltaisesti lapsen oppimista, kasvua ja hyvinvointia edistävää toimintaa. Pedagogiikka ohjaa henkilöstöä tietoisessa, suunnitelmallisessa ja tavoitteellisessa tavassa toteuttaa vuorovaikutuksellista kasvatusta, opettamista ja toiminnan ohjausta. (Kangas ym. 2021, 7-13.) Laadukasta vuorovaikutusta voidaan pitää laadukkaana pedagogiikan perustana (Ahonen 2023, 112).

Varhaiskasvatuksessa henkilöstö voi avata vanhemmalle pedagogista ajattelua, eli mitä ajatellaan oppimisesta, mitkä ovat tavoitteet toimintavuodelle, millaisia työtapoja käytetään ja millaisia voisivat olla yhteiset tavoitteet. (Suomen vanhempainliitto 2025b.) Pedagogisessa toiminnassa keskiössä on osallisuus ja sen toteuttaminen kaikessa toiminnassa. Varhaiskasvatuksessa pedagogiikan käsite voidaan pitää niin arkipäiväisenä, että sen keskeinen sisältö voi

tuntuu hankalalta määrittää. Jokaisen varhaiskasvatuksessa työskentelevän tulisi pysähtyä itse ja yhdessä työyhteisön kanssa määrittämään pedagogiikan merkitystä. (Ahonen & Roos 2019, 11-12.)

Kasvatusyhteisön toimintakulttuurilla on tärkeä merkitys siinä, kuinka henkilöstö toimii toistensa kanssa, lapsiryhmässä ja miten he toteuttavat yhteistyötä vanhempien kanssa. Henkilöstön keskinäisellä dialogilla on suuri merkitys varhaiskasvatuksen päämäärän, eli lapsen ja lapsiryhmän kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin tukemisessa. Päämäärän mahdollistuminen vaatii henkilöstöä keskustelemaan lapsiin liittyvistä havainnoista, huolista ja toimintatavoista. Tavoitteena on ymmärtää jokaisen henkilöstön jäsenen ajattelua ja toimintaa, mikä auttaa yhteisen käsityksen syntymisessä. (Kekkonen, Lehti & Tirkkonen 2019.)

Laadukkaan pedagogiikan toteutumisen edellytyksenä nähdään henkilöstön osaaminen ja tiimityön arviointi ja kehittäminen (Ahonen 2023, 17-18). Todellinen tiimin toimivuus näkyy varhaiskasvatuksen arjessa, jossa työtä tehdään lapsen parhaaksi (Ahonen 2023, 165). Tiimin on hyvä keskustella, kuinka perheiden kanssa toteutetaan kasvatusyhteistyötä. Henkilöstöllä tulisi olla yhteinen näkemys siitä, kuinka perheitä kohdataan ja millaisia sanoja käytetään. Ajatukset perheistä ja mahdolliset ennakkoluulot voivat heijastua kohtaamistilanteissa. Vaikka ajatuksia ei voi hallita, voi jokainen henkilöstön jäsen tietoisesti harjoitella niiden vaikutusta sanoihin ja kohtaamisiin. (Ahonen 2023, 278-281.) Uusien käytäntöjen ottaminen käyttöön vaatii henkilöstöltä aikaa ja ymmärrystä siinä mitä muutokset käytännössä päiväkodissa, ryhmässä tai työyhteisössä tarkoittavat (Koivula ym. 2017, 11-12).

Varhaiskasvatuksen tiimeissä tulee huomioida, kuinka jokaisen henkilöstön jäsenen huomiot lapsesta tulevat vanhempien tietoisuuteen kohtaamistilanteissa. Vaikka vastuu lapsen asioista voi olla tietyllä työntekijällä, on jokaisen hyvä panostaa suhteen luomiseen vanhempien kanssa. Hyvän suhteen luominen tukee kasvatusyhteistyötä myös tulevaisuudessa. Tasaisesti jakautuva vastuu perheiden kanssa tehtävästä kasvatusyhteistyöstä auttaa perheiden joutumista kohtaamisissa eriarvoiseen asemaan. (Ahonen 2023, 283-285.)

Suurin osa vanhempien kohtaamisista tapahtuu keskellä varhaiskasvatuksen arkea. Yhdessä tiimissä sovitaan, kuinka päivittäiset kohtaamiset toteutetaan ja millaista sävyä kohtaamisissa halutaan vaalia. Vanhemmille on hyvä kertoa päivän yleiskuvauksen lisäksi jotakin tärkeää juuri hänen lapsestaan. Varhaiskasvatuksen luonteeseen kuuluu, että palautetta annetaan oppimiseen, kasvuun ja kehitykseen liittyvistä asioista. On kuitenkin tärkeää, että vanhempi saa viestin, kuinka tärkeänä hänen lapsensa nähdään. Viesti lapsesta ei ole aina myönteistä, joten on hyvä keskustella tiimin kesken, kuinka kerrotaan esimerkiksi ei-toivotusta käyttäytymisestä. Kaikenlainen huoli on hyvä nostaa keskusteluun heti sen ilmetessä. Vanhempien kanssa voidaan sopia etukäteen, kuinka he toivovat palautteen saavan. Toisille voi sopia kuulla kaikenlainen palaute hakutilanteessa, kun taas toiset voivat toivoa palautetta puhelun kautta.

On hyvä huomioida, että se kuinka palautteen viestii, on suorassa yhteydessä siihen, kuinka tieto vastaanotetaan. (Ahonen 2023, 286-289.)

Tiimin tulee luoda yhdessä periaatteet, kuinka ja miten kriittistä palautetta annetaan. Yhdenmukaisuus näyttäytyy vanhemmille johdonmukaisena ja perheitä huomioivana toimintana. Esimerkiksi käyttäytymiseen tukea tarvitsevan lapsen käyttäytymisestä ei tarvitse varmasti viestiä päivittäin. Jokaisen ei-toivotun tilanteen sijaan voidaan keskittyä kertomaan, kuinka tänään on harjoiteltu uusia taitoja. Tämä ei tarkoita, että tilanteet sivuutetaan, vaan yhdessä tiimin kanssa pohditaan millainen määrä, miten ja milloin on hyvä viestiä lapsen ei-toivotusta käyttäytymisestä. Ammatillinen kohtaaminen auttaa henkilöstöä valitsemaan sanat, jotka tukevat käytyä keskustelua ja näin osoittaa sensitiivisyyttä, sekä ammatillista tilannetajua. (Ahonen 2023, 290-291.)

Kulttuurisensitiivisyys on osa ammattitaitoa, jossa varhaiskasvatuksen henkilöstö on kulttuurisesti kunnioittavalla ja arvostavalla tavalla vuorovaikutuksessa lapsen ja perheen kanssa. Kulttuurisensitiivisyys näkyy niin sanallisessa, kuin sanattomassakin viestinnässä. Se on kykyä ja herkkyyttä ymmärtää eri taustoista tulevia perheitä. Jokainen tulee nähdä yksilönä, jolla on erilaiset tarpeet. Mahdollisuuksien mukaan henkilöstön on hyvä varata tarvittaessa enemmän aikaa eri kulttuuritaustoista tulevan perheen kohtaamiseen. Vuorovaikutuksessa voidaan hyödyntää kohdennettua viestintää mm. selkokielen, kuvien, elekielen ja tulkin avulla. (THL 2024.)

4.2 Dialogisuus

Varhaiskasvatuksessa dialogisuus ei ole vain kasvatusyhteisön sisällä tapahtuvaa vuorovaikutusta, vaan myös henkilöstön ja lapsen vanhemman tai muun huoltajan keskinäistä vastavuoroista vuoropuhelua. Dialoginen kasvatusyhteistyö on vanhempien kohtaamista ja läsnäoloa. Tärkeitä ei ole ainoastaan raportoida mitä lapsi on päivän aikana varhaiskasvatuksessa tehnyt tai suorittanut. Dialogisessa kasvatusyhteistyössä lähtökohtana on lapsen osallisuuden esille tuominen, sekä millaisessa vuorovaikutuksessa lasten kanssa toimitaan ja kuinka henkilöstön jäsenet toimivat toistensa kanssa. (Kekkonen, Lehti & Tirkkonen 2017, 69-72.)

Dialogin käymisen edellytyksenä voidaan pitää avoimen ja toisia kunnioittavan ilmapiirin luomista. Dialogi on keskustelua, jossa kuuntelemisella on suuri rooli. Varhaiskasvatuksessa käydyssä dialogissa on tärkeää pysähtyä kuuntelemaan ja puhumaan arjen erilaisista tilanteista. Näihin keskusteluihin vaikuttavat erilaiset elämäkokemukset, päämäärät ja keinot. Dialogin käyminen vaatii henkilöstöltä erilaisuuden ja erilaisten näkökulmien sietämistä. Yhteistyössä tulee huomioida perheiden moninaisuus, sekä huoltajuuteen ja vanhemmuuteen liittyvät kysymykset. Toimintatapana dialogi on tietoista, kuuntelevaa, kunnioittavaa ja luottamuksellista vuorovaikutusta työyhteisössä, lapsen, sekä hänen vanhempansa tai muun huoltajansa kanssa. (Kekkonen, Lehti & Tirkkonen 2017 70-71; Kekkonen ym. 2019.)

Dialogisuus kulkee mukana monenlaisessa yhteistyössä, niin tapaamisissa, keskusteluissa, kuin päivittäisissä kohtaamisissa, jossa käydään läpi lapsen asioita. Vuorovaikutus on dialogista silloin, kun kaikilla osapuolilla tulee tunne kuulluksi tulemisesta. Henkilöstöllä on vastuu ja tehtävä luoda lapsen vanhemmalle kokemus, että heidän asioistaan ollaan kiinnostuneita. Avoimella ja hyväksyvällä keskustelulla voidaan kehittää luottamuksen rakentumista. Kasvatuskeskustelut rakentuvat päivittäisistä kohtaamisista, joissa käsitellään lapsen leikkiä, toimintaa, vertaissuhteita ja hyvinvointia. Mahdolliset huolet otetaan puheeksi mahdollisimman varhain yhdessä vanhemman kanssa. Vanhemman on tärkeää voida luottaa siihen, että jokainen osapuoli ottaa vastuuta lapsen asioista yhteisymmärryksessä ja ratkaisuja etsien. (Kekkonen ym. 2017, 71; Kekkonen ym. 2019.)

Dialogisen kohtaamisen onnistuminen vaatii hyväksymistä ja kunnioitusta lasta ja tämän perhettä kohtaan. Henkilöstön tulee huomioida, että toiset perheet tulevat työssä läheisemmiksi esimerkiksi samankaltaisten arvojen ja asenteiden myötä. Varhaiskasvatuksessa henkilöstö saattaa kohdata myös perheitä, joiden arvomaailma ja lapsen varhaiskasvatusarkeen vaikuttavat toimintatavat voivat tuntua haastavilta. Jotta välille ei synny välttelyä ja negatiivisia tunteita, on hyvä muistaa arvostava ja empaattinen asenne asioihin suhtautumisessa. Henkilöstön ammatilliseen arkeen kuuluu huomioida lasten tarpeet, perheiden erilaisuus, mahdolliset elämässä tulevat kriisit ja varhaiskasvatukseen kohdistuvat odotukset. Kaiken päämääränä voidaan kuitenkin pitää lapsen kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin tukemista. Jotta kasvatus-työssä, sekä varhaiskasvatuksen vuorovaikutus ja toimintatavoissa voidaan huomioida jokaisen lapsen yksilöllinen tilanne, on henkilöstön käytävä myös keskinäistä dialogia. Tämä mahdollistaa yhteisen käsityksen lapsen tilanteesta, taustoista ja yksilöllisistä piirteistä. (Kekkonen ym. 2017, 64-71.)

5 Opinnäytetyön toteutus

Seuraavassa luvussa käsitellään tutkimuksen tavoitteita, tarkoitusta, etenemistä, sekä aineistonkeruumenetelmänä käytettyjä haastatteluja ja kyselyä, sekä niiden analysointia. Tutkimus pohjautuu opinnäytetyön tavoitteeseen löytää vanhempien ajatuksista ja varhaiskasvatuksen työntekijöiden havainnoista tietoa siitä, millaista on laadukas lasta koskeva yksilöllinen viestintä varhaiskasvatuksessa ja millaiset asiat siihen vaikuttavat. Opinnäytetyön tutkimusmenetelmänä käytetään laadullista tutkimusta.

5.1 Opinnäytetyön tavoite ja tarkoitus

Opinnäytetyön ja tutkimuksen tarkoituksena on lähteä pohtimaan millaiset asiat vaikuttavat viestinnän tilanteisiin ja kuinka niitä voidaan huomioida paremmin varhaiskasvatuksen arjessa. Tarkoituksena on selvittää millaiset viestinnän keinot ovat toimivia, mitä voisi kehittää

ja mikä mahdollisesti tuntuu haastavalta. Suuressa roolissa arkisissa kohtaamisissa on lapsen vanhemman tai muun huoltajan kanssa tehtävä yhteistyö ja vuorovaikutuksen onnistuminen. Tärkeää on huomioida mitä lapsi tarvitsee ja mikä on tärkeää tietoa lapsen arjesta. Varhaiskasvatuksessa tehdään pedagogista dokumentointia monella tapaa. Opinnäytetyössä sivutaan, millaisia asioita pedagogisesta dokumentoinnista voidaan hyödyntää arkisessa lasta koskevassa viestinnässä.

Tutkimuksen tavoitteena on löytää kyselyn avulla vanhempien ajatuksista ja haastattelulla varhaiskasvatuksen työntekijöiden havainnoista tietoa siitä, millaista on laadukas lasta koskeva yksilöllinen viestintä varhaiskasvatuksessa ja millaiset asiat siihen vaikuttavat. Opinnäytetyön tutkimuskysymykset ovat: millaiset asiat vaikuttavat varhaiskasvatuksen arjessa toteutettavaan laadukkaaseen lasta koskevaan yksilölliseen viestintään ja millaista viestintää vanhemmat ja varhaiskasvatuksen henkilöstö toivovat.

Kyselyn ja haastattelun avulla voidaan saada tärkeää ajankohtaista tietoa varhaiskasvatuksen viestinnän nykytilasta. Kysely antaa vanhemmille mahdollisuuden kertoa ja avata heidän näkemystään lapsen yksilöllisestä viestinnästä. Varhaiskasvatuksen työntekijöiden haastatteluilla on mahdollisuus saada tutkimukseen tietoa henkilöstön ajatuksista, tavoista, toiminnasta ja käytänteistä koskien viestinnän eri tilanteita.

Tutkimusmenetelmänä on kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus. Laadullisen tutkimuksen analyysimenetelmänä käytetään sisällönanalyysiä aineistolähtöisesti. Tarkoituksena on tutkia ja ymmärtää aiheen ilmiötä teoreettista aineistoa keräten. Opinnäytetyössä hyödynnetään, sovelletaan ja verrataan kerättyä teoretietoa kerättyyn tutkimusaineistoon. Analysoituja tutkimusaineistoja verrataan toisiinsa etsien yhtäläisyyksiä ja eroavaisuuksia. Tämän tarkoituksena on saada ymmärrys tämänhetkisestä tilanteesta lapsen yksilöllisten asioiden viestinnästä varhaiskasvatuksessa.

5.2 Tutkimusmenetelmä

Opinnäytetyön muotona on tutkimuksellinen opinnäytetyö. Tutkimuskysymysten kautta on tarkoitus kerätä tietoa kyselyn ja haastatteluiden avulla. Kerätyn tiedon ja aineiston avulla on tarkoitus tuoda uutta tietoa aiheesta. Kerätty tieto olisi sellaista, mitä jokainen lasten kanssa työskentelevä voi ottaa mukaansa vanhempien kohtaamiseen ja lasta koskevaan yksilölliseen viestintään. Kyselyllä ja haastatteluilla on tarkoitus tuoda lisää tietoa tämänhetkisestä tilanteesta lasta koskevassa yksilöllisessä viestinnässä.

Laadullisessa tutkimuksessa pyritään kuvaamaan ilmiötä tai tapahtumaa, ymmärtämään tiettyä toimintaa tai antamaan teoreettinen tulkinta tutkittavalle ilmiölle. Tämän vuoksi on tärkeää, että aineistoon tietoa antavat henkilöt tietävät tutkittavasta aiheesta mahdollisimman paljon. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 98.) Laadullisessa tutkimuksessa teoretieto on olennaisena

osana (Tuomi & Sarajärvi 2002, 23). Laadullinen tutkimus on avoin erilaisille lähestymistavoille, jota voidaan soveltaa monella tapaa. Näin voidaan löytää uusia näkökulmia ja lisätä aiheen ymmärtämistä. (Salo-Toyoki 2024.)

Opinnäytetyön tutkimusmenetelmänä on laadullinen tutkimus. Tavoitteen, tarkoituksen ja tutkimuskysymysten kautta on kerätty teoretietoa, jota on hyödynnetty kyselyn ja haastatteluiden suunnittelussa. Kyselyn ja haastattelun on tärkeää vastata tutkimuskysymyksiin, jonka kautta on tarkoitus tuoda uutta tietoa liittyen lapsen yksilölliseen viestintään varhaiskasvatuksessa. Ajatuksena kyselyn ja haastattelun rakentamisessa on, että tieto tulisi olemaan selaista, mitä henkilöstö voisi hyödyntää varhaiskasvatuksessa työskennellessään lapsen ja tämän vanhempien kanssa.

5.3 Aineistonkeruumenetelmä

Laadullisessa tutkimuksessa voidaan käyttää aineistonkeruumenetelminä mm. haastattelua, kyselyä ja havainnointia. Näitä voidaan käyttää rinnakkain tai yhdisteltynä eri tavoin. Kyselyssä tietoa antavat henkilöt täyttävät kyselylomakkeen itsenäisesti ja haastattelussa haastatteli esittää suullisesti kysymyksiä ja kirjaa annetut vastaukset muistiin. Haastattelun etuna on se, että tutkija voi valita henkilöt, joilla on tarvittavaa tietoa tutkittavasta aiheesta. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 83-86.) Tutkimus toteutettiin tekemällä haastattelu ja kysely rinnakkain. Tähän päädyttiin, koska oli tärkeää saada laajaa ja monipuolista tietoa lasta koskevan yksilöllisen viestinnän tilasta varhaiskasvatuksessa. Jotta saatu tieto olisi mahdollisimman kattavaa, haluttiin saada näkemys sekä varhaiskasvatuksen henkilöstöltä, että lapsen vanhemmilta. Haastatteluiden ja kyselyn käyttö mahdollisti vastaamisen opinnäytetyön tavoitteeseen, tarkoitukseen ja tutkimuskysymyksiin.

Haastattelua ja kyselyä käytetään erityisesti silloin, kun halutaan tietää mitä ihminen ajattelee ja miksi toimii tietyllä tavalla. Yksi haastattelun muodoista on teemahaastattelu mikä on puolistrukturoitu haastattelu. Teemahaastattelussa edetään etukäteen valittujen teemojen ja kysymysten mukaan. Etuna on se, että tällöin voidaan haastattelun aikana tarvittaessa tarkentaa ja syventää kysymyksiä haastateltavien vastausten mukaisesti. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 87-88.) Kyselytutkimuksella voidaan kerätä kyselylomakkeen välityksellä tietoa muun muassa ihmisten toiminnasta, mielipiteistä ja arvoista. Haastatteluun verraten kyselylomake tulee rakentaa niin että se toimii omillaan ilman haastattelijan apuja. (Vehkalahti 2008, 11.)

Aineiston kerääminen alkoi tutkimuslupa-hakemuksen lähettämällä Norlandia päiväkodit Oy:lle. Saatua hyväksytyä tutkimuslupapäätöksen kokosin kerätyn teoretiedon pohjalta haastattelun (LIITE 1) ja kyselyn kysymykset (LIITE 2).

5.4 Aineiston analysointi

Sisällönanalyysi on käytetyin analyysimenetelmä, kun tehdään laadullista tutkimusta. Tarkoituksena on kerätä ja ymmärtää ihmisten kokemuksista. Oleellista on saada sellaista tietoa, mikä on tärkeää tutkimuksen kannalta. Analyysin tekoa ohjaa tutkimuskysymykset, jonka eteneminen tapahtuu valmistelun ja analysoinnin kautta raportointiin. Koko tutkimusprosessin kannalta tärkeää on pohtia ja valita tutkimuksen tarkoitus, tutkimuskysymykset ja aineistonkeruumenetelmä. Nämä tulee valita niin, että niihin voidaan vastata analyysiin kerätyllä aineistolla. (Elo, Kajula, Tohmola & Kääriäinen 2022.) On hyvä huomioida, että laadullisen tutkimuksen aineistosta voi löytyä monia kiinnostavia asioita, joita tutkija ei ole tullut ajatelleeksi. On osattava tarkastella tutkimuksen tarkoitusta ja tutkimusongelmaa, jotta voidaan keskittyä vain tarkkaan valittuun ilmiöön. Kaikkea saatua materiaalia, ei voida tutkia ja raportoida omassa tutkimuksessa. Aineiston litteroinnissa käydään läpi ja erotetaan muusta aineistosta kiinnostava aineisto ja merkitään ne asiat mitkä kiinnostavat tutkijaa. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 104-105.)

Opinnäytetyössä käytetään kvalitatiivista aineistoa, joka tarkoittaa, että tutkimuksen aineistona käytetään empiiristä aineistoa, eikä aineistoja muokata numeeriseen muotoon. Näitä voivat olla mm. tekstit, keskustelut, haastattelut ja tilastot. Tilastoissa keskitytään tulkitsemaan asiaa laadullisesti tutkimuskysymysten avulla. (Juhila 2025.) Empiirisessä analyysissä tuodaan esille aineiston keräämis- ja analyysitavat, jolloin lukija voi itse arvioida tutkimusta ja sen tulosten uskottavuutta. Empiirisessä tutkimuksessa tulee etiikan näkökulma ottaa huomioon, ettei lähdeaineistoa antavia yksittäisiä henkilöitä tunnisteta. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 26-27.)

5.5 Haastattelun lähtökohdat

Toinen tutkimuksessa käytetty laadullisen tutkimuksen aineiston keruumenetelmä oli puolistrukturoitu teemahaastattelu. Haastatteluiden suunnittelu alkoi perehtymällä hyvin käsiteltävään aiheeseen teoretiedon avulla. Teoretiedon pohjalta pystyttiin rakentamaan kysymyksiä, jotka vastaisivat hyvin opinnäytetyön aiheeseen, tarkoitukseen ja tutkimuskysymykseen. Haastattelurunko sisälsi kymmenen kysymystä, joiden tarkoituksena oli johdatella keskustelua lasta koskevasta yksilöllisestä viestinnästä varhaiskasvatuksessa.

Tarkoituksena oli löytää haastateltavaksi eri ikäisten kanssa työskenteleviä ammattilaisia erilaisista varhaiskasvatuspaikoista. Otin yhteyttä haastateltaviin, jotka työskentelevät varhaiskasvatuksessa. Viisi haastattelua toteutettiin videopuhelun kautta ja yhdelle lähetettiin kysymykset kirjallisena sähköpostilla. Haastatteluissa painotus oli varhaiskasvatuksen päivittäisessä viestinnässä ja vanhempien kanssa tehtävässä yhteistyössä. Haastattelussa oli tärkeää sivuta lapsen varhaiskasvatussuunnitelman hyödyntämistä lasta koskevassa yksilöllisessä viestinnässä.

Haastattelukysymysten asettelu ja tulosten analysointi tapahtui tutkimuskysymyksen kautta, jotka olivat:

1. Millaiset asiat vaikuttavat varhaiskasvatuksen arjessa toteutettavaan laadukkaaseen lasta koskevaan yksilölliseen viestintään?
2. Millaista viestintää vanhemmat ja varhaiskasvatuksen henkilöstö toivovat?

5.5.1 Haastattelun toteutus

Haastattelu lähti käyntiin kertomalla haastateltaville opinnäytetyön aiheesta ja mistä lapsen yksilöllisessä viestinnässä on kyse. Haastattelun alussa kerrottiin, ettei haastattelussa kerätä minkäänlaisia tunnistetietoja. Haastattelukysymykset oli tehty niin, että ne täydensivät toisiansa, sekä niitä pystyi jättämään välistä haastateltavan vastatessa asiaan toisen kysymyksen kohdalla. Haastattelukysymykset antoivat hyvin tilaa haastateltavan omalle kerronnalle ja vaipaalle keskustelulle. Videopuhelu osoittautui hyväksi tavaksi haastatella ja olla vuorovaikutuksessa haastattelun aikana. Yksi haastatteluista toteutui sähköpostin välityksellä, johon haastateltava vastasi itse kirjallisena.

Haastattelut olivat kestoltaan noin 20 minuuttia. Haastattelut sujuivat todella hyvin ja olivat vastavuoroisia. Haastateltavien kerronta erosi hieman siinä, kun toinen kertoi hyvin avoimesti ja kattavasti tavasta viestiä, kun taas toinen saattoi vastata vain esitettyihin kysymyksiin. Toisissa haastatteluissa muotoiltiin kysymyksiä uudelleen, jos ne olivat haastattelevan mielestä epäselviä. Muutamassa haastatteluissa huomasi, että he tiesivät minun kokemukseni varhaiskasvatuksesta. Tämä näkyi siinä, että haastateltava oletti minun tietävän varhaiskasvatuksen toimintatavat automaattisesti. Näissä tilanteissa pyydettiin avaamaan ja kertomaan hänen näkemyksensä lasta koskevasta yksilöllisestä viestinnästä. Tämä ei vaikuttanut kuitenkaan haastatteluiden kulkuun tai haastateltavien omaan kerrontaan. Oli hienoa huomata, että jokainen tiesi jo valmiiksi lasta koskevan yksilöllisen viestinnän tärkeyden varhaiskasvatuksessa ja vanhempien kanssa tehtävässä yhteistyössä.

Haastattelun aikana nousi samankaltaisia piirteitä ja yhtäläisyyksiä. Vastauksissa näkyi haastateltavien persoona ja ammatillinen ote tehtävään työhön varhaiskasvatuksessa. Haastatteluissa nousi esille, kuinka paljon haastateltava oli pohtinut aiemmin työssään viestinnän merkitystä ja sen mahdollisia haasteita. Vaikka viestinnässä käytännön tapoja oli erilaisia, oli jokaiselle selvää, että lapsen yksilöllinen viestintä on tärkeässä roolissa vanhempien kanssa tehtävässä yhteistyössä.

5.5.2 Haastattelun analysointi

Laadullisen tutkimuksen analyysin tarkoituksena on nostaa esiin sellaisia asioita, jotka tekevät siitä uskottavan. Tutkimuksen aineiston on tarkoitus kuvata tutkittavaa ilmiötä, jonka

pohjalta analyysillä voidaan luoda sanallinen ja selkeä kuvaus. Sisällönanalyysin avulla aineisto järjestetään tiiviiseen ja selkeään muotoon. Laadullisella sisällön analyysillä pyritään lisäämään informatiivista arvoa, joka on yhtenäistä ja selkeää. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 112-114.) Tutkimuksen tekijän on hyvä pohtia käyttääkö tutkimusraportissaan alkuperäisiä ilmauksia haastatteluista. Niitä voidaan hyödyntää, jos niiden tarkoitus on osoittaa tutkijan edellä mainittu olettaus todeksi tai ne ovat pohja tutkijan omalle tulkinalle. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 28.)

Haastateltavien vastaukset kirjoitettiin sanasta sanaan haastattelun aikana. Haastatteluissa pyrittiin huomioimaan haastateltavien korostukset käsiteltävään aiheeseen tai jos hän piti erityisen tärkeänä jotakin tiettyä teemaa. Haastatteluiden jälkeen vastaukset luettiin moneen kertaan, jotta saatiin kokonaiskuva haastateltavien ajatuksista. Aineiston perusmenetelmänä käytettiin teemoittelua, mikä auttoi käsitteellistämään aineistoa saadun tiedon perusteella. Tämän jälkeen pystyttiin aloittamaan kirjaamaan tuloksia opinnäytetyöhön.

Teemoittelulla luokitellaan kerättyä aineistoa kunkin valitun teeman mukaisesti. Tässä laadullinen aineisto pilkotaan ja ryhmitellään eri aiheiden mukaan. Tämän avulla voidaan vertailla, kuinka valittua tietyn teeman näkemyksiä esiintyy kerätyssä aineistossa. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 105-107.) Pelkistämässä karsitaan aineistosta pois kaikki epäolennainen, joko tiivistämällä tai osiin pilkkomalla. Aineistosta voidaan etsiä samankaltaisia ilmaisuja, jotka voidaan esimerkiksi alleviivata samalla värillä. Tämän pohjalta ilmauksista etsitään samankaltaisuuksia ja eroavaisuuksia kuvaavia käsitteitä. Samaa kuvaavat käsitteet ryhmitellään, jolloin aineisto tiivistyy ja näin luodaan pohja tutkimuksen perusrakenteelle. Käsitteellistämällä muodostetaan teoreettisia käsitteitä valikoidun tiedon perusteella. Käsitteitä ryhmitellään eli luokitellaan, jotta saadaan muodostettua kaikkea yhdistävä luokka. Olennaisena on tarkkailla tiedon polkua alkuperäiseen tietoon. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 124-126.)

Teemoittelu toteutettiin opinnäytetyössä värien avulla. Haastatteluista lukiessa löytyi tiettyjä teemoja mitkä nousivat lähes jokaisessa haastattelussa. Näiden teemojen perusteella luotiin värit jolla merkattiin eri teeman mukaisesti haastatteluiden vastaukset. Päivittäisestä viestinnästä nousseet kommentit värjätettiin keltaisella, konkreettiset viestinnän keinot vihreällä, viestinnän haasteet sinisellä, viestinnän tuki pinkillä, vanhempien kanssa tehtävän yhteistyö turkoosilla ja lapsen varhaiskasvatussuunnitelman hyödyntämisen varhaiskasvatuksessa harmaalla. Värien käyttö auttoi hahmottamaan, kuinka paljon eri viestinnän tilanteista haastatteluissa keskusteltiin. Värit auttoivat rajaamaan ja tiivistämään haastatteluista ennen tuloksiin kirjaamista.

Opinnäytetyössä käytettiin haastatteluista alkuperäisiä ilmauksia ja suoria lainauksia. Näiden lainauksien tarkoituksena on muodostaa näkemys ja pohja tulkinalle henkilöstön

näkemyksestä millaista on lapsen yksilöllinen viestintä varhaiskasvatuksessa. Tuloksien tulkinta avaa hyvin viestinnän eri näkökulmia varhaiskasvatuksessa.

5.6 Kyselyn lähtökohdat

Toinen laadullisen tutkimuksen aineistokeruumenetelmä oli kysely, joka toteutettiin Microsoft formsissa luodulla kyselylomakkeella verkossa. Kyselyn suunnittelu lähti liikkeelle perehtymällä aiheeseen liittyvään teorian tietoon. Kyselyn rakentamisessa oli tärkeää huomioida opinäytetyön tavoite, tarkoitus ja tutkimuskysymykset. Kyselyrunko sisälsi neljätoista kysymystä, jotka olivat tärkeää saada selkeään ja ymmärrettävään muotoon. Kyselyn tarkoituksena oli saada mahdollisimman paljon vastauksia lasten vanhemmilta. Kyselyn lähettämisessä hyödynnettiin Norlandia päiväkotien käyttämää sovellusta, jonka kautta viestitään päiväkotien asioista lasten perheille. Kysely lähetettiin saatekirjeineen (LIITE 4) Norlandia päiväkotien esihenkilöille ympäri Suomen.

Kyselyn painotus oli varhaiskasvatuksen päivittäisessä viestinnässä, sekä päiväkodin ja kodin välisessä yhteistyössä ja vuorovaikutuksessa. Kyselyllä oli tarkoitus saada selville millaisista lapsen asioista vanhemmat ovat kiinnostuneita kuulemaan ja millaisena he lasta koskevan yksilöllisen viestinnän näkevät. Kyselyn tarkoituksena oli nostaa esille vanhempien ajatuksia ja tuoda ilmi millaisia asioita pidetään tärkeänä, mitkä asiat onnistuvat ja missä asioissa voisi vielä parantaa.

Kyselyn suunnan osoittaa tutkimuskysymykset, jotka liittyvät tutkimuksen tavoitteeseen, sekä tarkoitukseen (SurveyMonkey 2025). Kyselyn kysymysten suunnittelu ja tulosten analysointi tapahtui tutkimuskysymysten kautta, jotka olivat:

1. Millaiset asiat vaikuttavat varhaiskasvatuksen arjessa toteutettavaan laadukkaaseen lasta koskevaan yksilölliseen viestintään?
2. Millaista viestintää vanhemmat ja varhaiskasvatuksen henkilöstö toivovat?

5.6.1 Kyselyn toteutus

Kysely lähti liikkeelle suunnitteleamalla hyvin kyselyyn tulevat kysymykset. Kyselyn kysymyksiä ja niiden ymmärtävyyttä testasivat testihenkilöt. Kommenttien ja ajatusten pohjalta muodostui lopulliset kysymykset. Testihenkilöiltä saatiin hyvää palautetta kysymysten asetteluun, sanojen merkitykseen ja millaista tärkeää tietoa olisi hyvä kerätä kyselyn avulla. Kysely rakennettiin Microsoft formsin valmiille kyselypohjalle. Laadullista tutkimusta tehdessä oli tärkeää huomioida, että kyselyn vastukset tulisivat olemaan sellaisia, jotka on mahdollista muuttaa sanalliseen muotoon. Kyselyn otsikointi, aloitusteksti ja ulkoasu suunniteltiin mahdollisimman houkuttelevaksi (LIITE 2).

Kyselytutkimuksesta voi saada tasapainoisemman, kun käytetään yhdessä avoimia ja suljettuja kysymyksiä. Yksinkertaisilla ja ymmärrettävillä kysymyksillä saadaan kattavaa ja laadukasta tietoa. (SurveyMonkey 2025.) Kyselyyn tuli sekä suljettuja kysymyksiä, että avoin kysymys. Alusta asti toiveena oli saada avoimeen kysymykseen mahdollisimman paljon vastauksia.

Kyselyn kysymyksissä apua saatiin Laurean opettajalta, joka neuvoi esimerkiksi sanojen ”neutraali” ja ”en osaa sano” käytössä. Painotus oli, että kyselyn kysymyksiä tulee olla sen verran, että vastaajien mielenkiinto säilyy. Käsiteltävä aihe oli hyvin laaja ja oli huomioitava, että vastaajat ovat lasten vanhempia. Kyselyssä oli jätettävä ammattikieli ja pelkistää kysymykset kaikille ymmärrettäväksi. Kysymyksissä tärkeää oli huomioida, että päiväkodeissa ympäri Suomen on erilaisia käytänteitä ja mahdollisia nimityksiä. Vastausvaihtoehtoja täytyi olla mahdollisimman laajasti, jotta jokainen löytää sieltä itselleen sopivan vaihtoehdon.

Kysely voi aiheuttaa puuttuvaa tietoa, varsinkin jos kyselyssä vastausvaihtoehtona käytetään ns. en osaa sanoa tai neutraalia vaihtoehtoa. Tähän voi vaikuttaa kyselyä tehdessä vähentämällä mahdollista puuttuvan tiedon määrää. On huomioitava, onko jokaisen kysymyksellä tarkoitus saada kaikkien vastaajien vastaukset. Näitä puuttuvia tietoja ei tule täyttää enää myöhemmin mekaanisesti, vaan joko asia jätetään pois tai kirjoitetaan auki. (Vehkalahti 2008, 81-86.)

Kysely rakennettiin niin, että se on houkutteleva ja helposti täytettävä. Kysymyksiä ei ollut liikaa ja antoi mahdollisuuden myös vapaalle kerronnalle. Kyselyä testattiin testihenkilöillä, ennen kyselyn lopullista valmistumista. Oli otettava huomioon, täytetäänkö kyselyä tietokoneella vai matkapuhelimella, koska kysymykset näyttivät erilaisilta erikokoisilla näytöillä. Vastausajaksi muodostui n. 5-10 minuuttia, mikä oli lopulta hyvin realistinen.

Saatekirjeiden suunnittelu oli todella tärkeässä roolissa koko kyselyn kannalta. Saatekirje vanhemmille rakentui opinnäytetyön tavoitteen, tarkoituksen ja eettisyyden ympärille (LIITE 4). Saatekirjeeseen oli tärkeää nostaa vanhempien vastausten merkitys, sekä kyselyyn käytettävä aika. Vanhempien saatekirjeen pohjalta tehtiin saatekirje myös esihenkilöille (LIITE 3). Tämän saatekirjeen painotuksena oli selkeä info opinnäytetyön tarkoituksesta ja ohjeistus, kuinka kysely ja saatekirje tulee lähettää. Tässä hyödynnettiin valmiina olevaa tietoa soveluksesta, jota Norlandia päiväkodit käyttävät.

Kokonaisuuden kannalta on tärkeää luoda saatekirje, mikä kertoo tutkimuksen perustiedot, mistä on kysymys ja kuka tutkimusta tekee. Saatekirje voi ratkaista, miten mahdollinen kyselyyn vastaaja motivoituu ja kiinnostuu kyselystä. On hyvä pohtia kuinka vastaajat jaksavat vastata ja voiko esim. kysymysten määrällä vaikuttaa vastaamisen helppouteen. Lisäksi lomakkeen kielelliseen ja ulkonäölliseen asuun on hyvä kiinnittää huomiota. Lomakkeen etukäteen testaamisella varmistutaan, että vastaajat ymmärtävät mitä kyselyllä haetaan. (Vehkalahti 2008, 47-48.)

Kyselyn lähettäminen esihenkilöille tapahtui sähköpostin avulla. Norlandia päiväkotien internet-sivujen kautta kerättiin lista esihenkilöiden sähköposteista. Sähköpostiin tuli esihenkilöiden saatekirje, sekä vanhemmille lähetettävä saatekirje. Vanhempien saatekirje oli viestin lopussa, sekä erillisenä word- liitetiedostona. Sähköpostissa tuli ottaa huomioon, että lähetys tapahtuu piilokopion kautta. Näin vastaanottajat eivät näe toistensa yhteystietoja.

Kysely lähetettiin isolle määrälle esihenkilöitä. Osa sähköposteista ei toimineet ja yksi esihenkilö lähetti viestin, ettei pysty kyselyä lisäämään sovellukseen. Kyselyn lähettämisen jälkeen ei voitu seurata, kuinka monta esihenkilöä lähetti kyselyn eteenpäin. Kyselyyn ei asetettu aikarajaa, koska nähtiin että vastausmäärän mukaan pidetään kyselyä auki. Kysely ehti olla auki 10 päivää, jolloin todettiin, että on saatu tarpeeksi vastauksia. Tämän jälkeen lähetettiin kaikille esihenkilöille kiitosviesti, jossa nostettiin vastausten tärkeyttä ja ilmoitettiin, että kysely sulkeutuu.

5.6.2 Kyselyn analysointi

Laadullisen tutkimuksen analyysin tarkoituksena on nostaa esiin sellaisia asioita, jotka tekevät siitä uskottavan. Tutkimuksen aineiston on tarkoitus kuvata tutkittavaa ilmiötä, jonka pohjalta analyysillä voidaan luoda sanallinen ja selkeä kuvaus tutkittavasta ilmiöstä. Sisällönanalyysin avulla aineisto järjestetään tiiviiseen ja selkeään muotoon. Laadullisella sisällönanalyysillä pyritään lisäämään informatiivista arvoa, joka on yhtenäistä ja selkeää. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 112-114.) Laadullisella otteella on tarkoitus keskittyä yksityiskohtiin. Varsinkin sanallisia vastauksia on hyvä tarkastella laadullisin menetelmin. (Vehkalahti 2008, 13.) Laadullisella tutkimuksella pyritään juuri ymmärtämään kohteen laatua, ominaisuuksia ja merkitystä (Jyväskylän yliopisto 2025).

Kyselytutkimuksessa aineisto kerätään saadun aineiston pohjalta ja se tulee esikäsittellä, jotta välttyään mahdollisilta virheiltä. Tämä tapahtuu aineistoon tutustumisella, havainnoimalla ja käymällä läpi, että aineisto on kunnossa. Yksi osa aineiston dokumentointia on kirjata ylös kaikki vaiheet osana työskentelyä (Vehkalahti 2008, 49-67). Kyselytutkimuksen analyysissa on tarkoitus muuttaa kyselystä saatu tieto tuloksiksi. Saadun tiedon ymmärtämisessä auttaa, kun asetetaan tavoite ja analyysiä lähdetään tekemään suunnitelmallisesti. Laadullisessa tutkimuksessa ei etsitä numeerista dataa, vaan pyritään vastaamaan taustalla olevaan kysymykseen. On tärkeää ymmärtää millaiset seikat vaikuttavat tiedon takana. (SurveyMonkey 2025.)

Kyselyssä hyödynnettiin suljettuja ja avoimia kysymyksiä. Laadullisessa tutkimuksessa varsinkin avoimet kysymykset olivat suuressa roolissa tuloksia kirjatessa. Suljetut kysymykset antoivat raamit kyselyn aineiston läpikäymiseen ja selkeän kuvan mitä mieltä vanhemmat ovat lasta koskevasta yksilöllisestä viestinnästä varhaiskasvatuksessa. Analysoinnissa tärkeää oli huomioida koko opinnäytetyön tavoite, eli löytää vanhempien ajatuksista tietoa siitä,

millaista on laadukas lasta koskeva yksilöllinen viestintä varhaiskasvatuksessa ja millaiset asiat siihen vaikuttavat.

Analysoinnissa tärkeää oli tarkastella tuloksia tutkimuskysymysten kautta, jotka olivat, millaiset asiat vaikuttavat varhaiskasvatuksen arjessa toteutettavaan laadukkaaseen lasta koskevaan yksilölliseen viestintään ja millaista viestintää vanhemmat toivovat. Kyselyn analysoinnissa oli tärkeää huomioida myös opinnäytetyön tarkoitus, joka oli pohtia millaiset asiat vaikuttavat viestinnän tilanteisiin ja kuinka varhaiskasvatuksen henkilöstö voivat niitä huomioida paremmin päiväkodin arjessa. Opinnäytetyössä oli tarkoitus selvittää millaiset viestinnän keinot ovat toimivia, mitä voisi kehittää ja mikä mahdollisesti tuntuu haastavalta. Kyselyn aineiston analysoinnissa opinnäytetyön tarkoitus näkyi, siinä että tavoitteena oli tuoda uutta tietoa henkilöstön arkeen. Kyselyn analysoinnissa oli tarkoitus huomioida, kenelle tulokset kirjataan ja mikä on tärkeää tietoa tuoda esille, koskien varhaiskasvatuksen henkilöstön työtä.

Kysely analysoitiin sisällönanalyysin avulla. Suljetut kysymykset käytiin läpi yksi kerrallaan lukien ne huolellisesti läpi. Opinnäytetyöhön etsittiin tärkeää ja uutta tietoa, mikä vastaisi opinnäytetyön tavoitteeseen, tarkoitukseen ja tutkimuskysymyksiin. Tuloksista jätettiin pois kysymykset, joista ei löytynyt uutta tai merkittävää tietoa opinnäytetyön kannalta. Tuloksien analysoinnissa keskityttiin seitsemään kysymykseen, joissa näkyi hyvin vastaajien ajatuksia ja kokemuksia yksilöllisestä lasta koskevasta viestinnästä. Analysoinnissa hyödynnettiin Microsoft formsin työkalua, joka muutti vastuksen valmiiksi numeeriseen ja kuvaavaan muotoon. Microsoft forms laittoi tulokset excel-taulukkoon, jonka avulla voitiin tarkastella kunkin vastaajan vastuksia eri kysymyksissä. Analysoinnissa mielenkiinto oli hajonnassa, eli vastuksissa, jotka poikkesivat suuremmasta massasta. Tulokset avattiin sanallisesti ja vastauksia avaten.

Kyselyssä tuli avoimia vastauksia yhteensä 46. Avointen kysymysten karkeassa ryhmittelyssä käytettiin apuna co-pilot-tekoälyohjelmaa. Co-pilotille syötettiin avointen kysymysten vastaukset, joista ohjelma löysi yhdistäviä tekijöitä vanhempien vastauksista. Tämän karkean ryhmittelyn pohjalta vastaukset käytiin yksitellen läpi käyttäen värejä erotellen samaan ryhmään kuuluvat vastaukset. Vastauksien pohjalta muodostui neljä ryhmää, jotka ovat kohtaamiset ja vuorovaikutus vanhempien kanssa, viestintä lapsen arjessa, henkilöstön tuttuus, sekä lapsen yksilöllisyyden huomiointi viestinnässä. Tärkeää oli huomioida, että näiden ryhmien sisällä liikkui kaikki vanhempien vastaukset.

6 Haastattelun tulokset

Tutkimustuloksia verratessa huomattiin, että haastateltavat kertoivat hyvin millaisia asioita he pitävät tärkeänä ja tarpeellisena toteuttaessaan lapsen yksilöllistä viestintää. Toisten haastateltavien puheissa nousi enemmän esille yhteistyön merkitys ja toisilla taas lapsen

hyvinvoinnin ja edun turvaaminen. Haastatteluvastuksien perusteella jaettiin tulokset päivittäiseen viestintään, konkreettisiin viestinnän keinoihin, viestinnän haasteisiin ja muualta saatavaan tukeen, sekä vanhempien kanssa tehtävään yhteistyöhön. Lisäksi lopussa käsiteltiin lapsen varhaiskasvatussuunnitelman hyödyntämistä päivittäisessä viestinnässä.

6.1 Päivittäinen viestintä

Haastateltavat kertoivat työssään päivittäiseen viestintään kuuluvan aktiivisena osana lapsen päivän kuulumisista kertomisen, kun he kertovat mm. unesta, ruokailusta, toiminnasta päivän aikana ja kenen kanssa lapsi on leikkinyt. Lisäksi osan haastateltavien vastauksissa nousi päivittäiseen viestintään kuuluvan vahvasti lapsen onnistumiset ja positiivisten asioiden mainitseminen. Haastavat tilanteet pyrittiin nostamaan osaksi viestintää päivittäisissä kohtaamisissa. Eri lasten asioiden viestinnässä nähtiin eroja, kun kertojana ei ollut lapsen oman ryhmän aikuinen.

Useampi haastateltava pyrki siihen, että lapsen päivästä kerrotaan aina jotakin positiivista. Lisäksi esiin nousi, että varhaiskasvatuksessa pyritään huomioimaan lapsikohtaisesti, millaisista asioista vanhemmat mahdollisesti haluavat keskustella. Työkavereiden kanssa tehtävä yhteistyö nostettiin esille useasti eri kohdissa haastatteluita.

Nostan esiin lapsen onnistumisia ja uusia taitoja, mutta kerron myös, jos jokin asia on ollut tänään haastavaa - aina rakentavalla ja lapsen kehitystä tukevalla tavalla.

Kerron kun on ollut joku onnistuminen, vaikka leikkinyt jonkun toisen kanssa kuin normaalisti.

Kun vanhemmalla on jokin asia mielenpäällä, niin sen asian nostan esille vanhempien kanssa.

Työkaverin kanssa läpi mitä tapahtunut, kuulumiset lapsesta ja pitääkö jostain mainita.

Haastateltavat pyrkivät tasapuolisuuteen lapsen asioista viestimisessä. Nähtiin että viestinnän määrään ja sisältöön vaikuttaa kuka vanhempi tulee hakutilanteessa paikalle, sekä vanhemman aika ja halu kuulla lapsen asioista.

Vanhemmalla voi olla kiire ja silloin voidaan sanoa lapsen päivästä vain ok.

Lapsen päivästä kertomisen määrä riippuu vanhemmasta, että kuka vanhempi tulee hakemaan.

Vanhemmasta riippuen pitää valita sanat ja miettiä miten asian ilmaisee. Toiselle voi kertoa hyvin helposti ja toiselle pitää miettiä millaisilla sanoilla sanoo.

Päivittäisessä viestinnässä nähtiin jonkin verran eroa siinä, kuinka työntekijä kertoi eri ryhmän lapsen päivästä. Päämääränä nähtiin kuitenkin, että jokaisen lapsen päivästä voitiin kertoa jotakin. Tärkeänä nostona haastattelussa tuli ilmi rehellisyyden tärkeys. Vanhemmille on

hyvä kertoa rehellisesti esimerkiksi, jos lapsen päivästä ei ole luovuttavalla työntekijällä tietoja. Päivittäisessä viestinnässä lapsi voitiin ottaa mukaan kertomaan omaa näkemystä päivästä.

Jos lapsen lapussa ei ole tekstiä tai ei tiedetä lapsen päivästä, silloin monesti kerron rehellisesti, ettei lapsen asioista tiedetä.

Tällaisissa tilanteissa, ei niin laaja seloste, vaan suppeampi pintaraaputus. Huomaa ettei välttämättä viesti mene eteenpäin, jos tuntemattomampi aikuinen hakemassa. Usein sellainen aikuinen ei halua jäädä jutustelemaan. Pyrin että kaikista lapsista kertoo jotain.

En näe ongelmaa kertoa toisen ryhmän lapsesta. Kerron mitä listassa sanotaan tai mitä toinen aikuinen on minulle kertonut. Kerron etten tiedä, jos en tiedä. Menen aina tilanteen mukaan.

6.2 Konkreettiset viestinnän keinot

Haastattelussa tuli ilmi monenlaisia konkreettisia viestinnän keinoja, joilla ylläpidetään yhteydenpitoa vanhempien kanssa. Ns. päivälippu oli aktiivisessa käytössä lähes jokaisen haastateltavan päiväkotiryhmässä. Yhtenä konkreettisena keinona voidaan asian yhteydessä pitää tapaa, kuinka työntekijät asioista viestivät. Varsinkin positiivinen viestintä kuului lähes jokaisen haastateltavan puheista. Tärkeänä nähtiin tavoite, jossa erilaisilla keinoilla viestitään vanhemmille lapsen kasvuun, kehitykseen ja oppimiseen liittyviä asioita.

Päivä- tai viikkolapun käyttö kuului yhtenä osana lähes jokaisen haastateltavan työhön lapsen asioiden viestinnässä. Nämä konkreettiset viestinnän keinot auttavat lapsen päivittäisen asioiden viestinnässä, sekä auttavat seuraamaan lapsen kasvua, kehitystä ja oppimista myös pidemmällä aikavälillä.

Käytössä on viikkokalenteri, missä on lapsen nimi ja mitä tehnyt. Yhteinen kansio pitää sisällään viikkokalenterin, sieltä pysty katsoa helposti mitä lapsi tai ryhmä tehnyt. Kuukausikirje, jossa kerrotaan teemasta ja toiminnasta.

Jokaisella lapsella oma kansio, johon laitetaan, kun lapset tekee asioita, laskuja tai uusia asioita, ne laitetaan kansioon talteen. Näkee kehityksen koko vuodelta ja miten mennyt. Ne saa kotiin vuoden päätyttyä.

Päivästä viestitään yleensä sähköisesti, mutta tärkeissä asioissa pyrimme keskustelemaan henkilökohtaisesti.

Positiivinen viestintä nostettiin esiin useassa kohtaa eri haastatteluja. Lapsen päivästä pyritään kertomaan aina jotakin positiivista konkreettisin esimerkein.

Positiivinen viestintä on tärkeää. Olen halunnut ottaa tavoitteeksi, että jokaisesta voi kertoa jotain hyvää ja näin tuoda jotain hyvää siihen päivää. Meillä on pieni päiväkotitoiminta, joten tunnen vanhemmat ja kohtaamiseen on enemmän aikaa.

Viestinnässä on aina ensin positiivinen kiva asia päivän kuulumiseen ja keskustelu lopetetaan aina kivaan juttuun.

Pyrin kertomaan konkreettista esimerkkiä mitä tehty esim. toiminnasta pienryhmästä. Koitan kaikista kertoa mitä olen nähnyt lapsen tekemässä päivän aikana, jokin pieni juttu.

Kerron lapsen päivästä avoimesti ja myönteisessä hengessä. Usein jaan arjen pieniä ilonaiheita, kuten miten lapsi on leikkinyt, osallistunut toimintaan tai millaisia oivalluksia hänellä on ollut.

Tärkeäksi nähtiin jokaisen lapsen huomiointi ja hänen päivänsä havainnointi. Haastatteluista nousi, että lapsien päivää dokumentoidaan monin tavoin. Yhteisenä tarkoituksena dokumentoinnissa nähtiin tasavertaisuus, lapsen vahvuuksien huomiointi ja dokumentoinnin hyödyntäminen toiminnan suunnittelussa ja toteutuksessa.

Koen tärkeäksi, että jokaisen lapsen päivä huomioidaan. Joskus hiljaisemmat tai vetäytyvämmät lapset voivat jäädä vähemmälle huomiolle, joten kiinnitän erityistä huomiota siihen, että havainnoin ja viestin myös heidän päivänsä kuluista joltain myönteistä huoltajille. Jokainen lapsi ansaitsee tulla nähdyksi.

Päivittäistä toimintaa dokumentoidaan mm. valokuvoin ja lyhyin tekstein. Lisäksi kirjataan havaintoja, joita hyödynnetään toiminnan suunnittelussa ja lapsen kehityksen seuraamisessa. Dokumentointi auttaa myös tuomaan esiin lapsen vahvuuksia ja oppimista.

Havainnointikansio, jonne kaikki työntekijät voivat kirjata lapsen asioista. Sinne laitetaan päivittäisiä asioita mitä lapsesta havainnoitu. Siellä myös edellisen vuoden asioita esim. askartelulista, ettei samoja asioita tehdä uudelleen.

Yhdeksi konkreettiseksi viestinnän keinoksi nousi työntekijöiden tietoinen tapa viestiä. Haastatteluista nousi esille, että varhaiskasvatuksessa pyritään huomioimaan millaista viestintää vanhemmat haluavat. Haastateltavien toiminnasta kuului ammattitaito, kuinka he osaavat huomioida viestinnässä, millaisista asioista on tarpeellista viestiä ja mistä asioista vanhemmat ovat jo tietoisia.

Tämä näkyy esimerkiksi siinä, että joillekin huoltajille lähetän viestiä tai kuvia päivän kulusta, kun taas joidenkin kanssa juttelen enemmän suullisesti. Aina tavoitteena on, että viesti tavoittaa ja että huoltajalla on tunne, että heidän lapsensa asiat ovat meillä hyvissä käsissä.

Jos lapsella sellainen vaihe, että päivittäin uhmaa, niin niitä ei aina kerrota päivittäin, kun vanhemmat jo kuitenkin siitä tietoisia.

Jos joka päivä joutuisi kertoa huonoa niin pitää silotella mitä kertoo ja miten, ei voi aina sanoa jotain huonoa. Mietin miten asiat esittää ja millaisilla sanoilla, ja sanonko ihan kaikkia. Haastavat asiat muotoilee miten kertoo, muuten kerron kaiken lapsen päivästä suoraan.

6.3 Viestinnän haasteet ja muualta saatava tuki

Haastatteluiden eri kohdissa niin kysymyksissä, kuin haastateltavien puheissa nousi esille lasten haastavat tilanteet osana varhaiskasvatuksen arkea. Aihe oli selvästi sellainen, joka mieltiytti useaa ja monen puheista nousi tarvetta avulle, sekä keinoja viestinnän tilanteisiin.

Työntekijöiden oma tunne on vahvasti mukana haastavissa tilanteissa ja pohdinnassa, kuinka erilaisista asioista viestitetään. Haastavia tilanteita joutuu suunnittelemaan ja purkamaan etukäteen mm. työkavereiden kanssa. Yhdeksi haastavaksi asiaksi nostettiin jännitys siitä, kuinka vanhemmat reagoivat ja suhtautuvat kerrottuun asiaan. Haasteena viestinnässä näkyi myös yhteisen kielen puuttuminen.

Lapsen haastavien tilanteiden viestinnässä nousi vahvasti esille työntekijän oma tunne, kun hän kertoo muun muassa lapsen ei toivotusta käytöksestä päivän aikana.

Vähän ehkä vaivaannuttavaa, kun joutuu jostain kurjasta jutusta kertoa. Ne hetket on haastanut itseä, kuinka asian ottaa puheeksi. Ikinä ei haluaisi huonoja uutisia viedä.

Fyysinen puristus rinnassa ja jännitystä. Mitä enemmän kertoo, niin se helpotuu. Aina miettii miten vanhempi ottaa vastaan.

Haastavista tilanteista kertominen voi jännittää, mutta pyrin kohtaamaan nekin reippaasti ja avoimesti. Uskon, että rehellinen mutta empaattinen viestintä auttaa löytämään yhteisiä ratkaisuja. Pidän tärkeänä, että haastavistakin asioista voi puhua rakentavasti.

Haasteena koettiin tilanne, jossa puheeksi nostettiin jo vanhemmille valmiiksi herkkä aihe. Haasteena nähtiin myös tilanne, jos vanhempi reagoi kerrottuun asiaan mm. aggressiivisesti tai jos lapsen haastava käytös on jatkuvaa ja toistuvaa.

Haastavia sellaiset tilanteet, jos on jotain ei toivottua käytöstä ja tiedetään että vanhemmille se on herkkä asia. Niin sitä saa miettiä miten tuoda esille, ettei loukkaa.

Etäämmille vanhemmille hankalampi kertoa haastavista tilanteista. Varsinkin jos on ollut haastavia tilanteita aiemmin ja vanhemmat reagoivat aggressiivisesti, niin joutuu jatkossa pohtimaan, miten asian ilmaisee.

Haastateltavat nostivat haastattelussa haastavaksi viestinnän tilanteeksi, kun työntekijä ei tiennyt lapsen kuulumisista tarpeeksi tai ollenkaan. Haasteeksi nähtiin myös tilanne, jossa viestintäkieli on jokin muu kuin suomi.

Jos päivälista on kirjoitettu huonosti, niin ei voi kertoa niin hyvin. Omasta ryhmästä voi kertoa paremmin. Jos ei ole puhunut toisten työntekijöiden kanssa niin tietää aika vähän toisten lasten päivästä.

Ikävä tunne jos ei voi kertoa mitään tai ei ole kartalla, miten lapsen päivä mennyt. Yritän puhua muiden kanssa, jos ei ole kirjoitettu lappuun mitään.

Englannilla puhuminen tuntuu hankalammalta. Siihenkin olen tottunut. Englanti sellainen heikko kohta, ettei voi kertoa kaikkea niin kuin suomen kielellä.

Haastavat viestinnän tilanteet nähtiin opettavaisina. Haastavien asioiden kertomisessa hyväksi koettiin rauhallista hetkeä keskustelulle, sekä lapsen edun ja yhteistyön painottamista. Työyhteisöllä ja sieltä saatavalla tuella on suuri merkitys haastavien tilanteiden läpikäymiseen.

Haastavissa tilanteissa etsitään rauhallinen hetki keskustelulle, jolloin voidaan aidosti kuunnella ja vaihtaa ajatuksia. Kaikessa viestinnässä painotamme lapsen etua ja yhteistyötä.

Haastavissa tilanteissa laitetaan viestiä molemmille vanhemmille ja samalla tavalla, että kaikki pysyy ajan tasalla.

Työkavereiden tuki nähtiin tärkeänä haastavista tilanteista viestimisessä. Lisäksi ulkopuolelta tuleva moniammatillinen tuki nähtiin tärkeänä.

Kollegoiden kanssa juttelusta saa vertaistukea haastaviin tilanteisiin. Esihenkilöllä pitkä kokemus alalta ja hyviä neuvoja.

Työkaverin kanssa keskustellaan mistä lapsen asiasta halutaan jutella. Perhetyöntekijä käy, jos tarvetta tai erityisopettaja. Perhetyöntekijän kanssa tehdään tiivistä yhteistyötä, koska silloin saa ulkopuolisen näkökulmaa esim. lapsen kehityksestä. Koen lapset niin lähellä olevaksi, että tällöin saan myös toisen näkökulman. Itselle saan varmuutta tekemiseen ja asian esille tuomiseen.

Keskustellaan tiimin kanssa ja käydään tarkkaan tilannetta läpi. Hakutilanteessa kerrotaan ja mielellään kertomassa on kuka tietää asiasta eniten. Voidaan soittaa kesken päivää, jos jotain on sattunut ja kun tiedetään ettei oma aikuinen ole hakutilanteessa.

Tiimityö on suuri tuki. Keskustelemme yhdessä tilanteista ja mietimme, miten kertoa asioista huoltajille. Myös esihenkilöltä saa tarvittaessa apua.

6.4 Vanhempien kanssa tehtävä yhteistyö

Vanhempien kanssa tehtävä yhteistyö nähtiin merkittävänä asiana lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen kanssa. Monet haastateltavat toivoivat vanhemmilta enemmän aktiivisuutta esimerkiksi vanhempainilloissa. Työntekijät nostivat, että on paljon vanhemmasta kiinni, millaisen suhde voidaan luoda varhaiskasvatuksen arjessa. Yhteistyössä pyritään huomioimaan, millainen vanhempi on ja millaiset ovat hänen toiveensa ja tarpeensa. Yhteistä aikaa yritetään löytää, jotta lapsen asioista viestiminen olisi mahdollisimman hyvää. Työntekijät kiinnittävät selvästi omassa toiminnassaan huomiota yhteistyön rakentamisen onnistumiseen ja mahdollisimman luontevaan vuorovaikutukseen.

Vanhempien kanssa luotavan suhteen syntyminen nähtiin riippuvan vanhemmasta ja kuinka paljon heitä lapsen arjessa kohtasi. Haastateltavat kertoivat, että kiireellinen arki ja vanhempien toiveet ja tarpeet pyritään huomioimaan.

Vanhemmasta kiinni millainen suhde syntyy. Tiettyjen vanhempien kanssa suhde on todella hyvä ja avoin. Yhteistyöhön vaikuttaa millainen suhde ja näkekö usein tiettyä vanhempaa. Kommunikointi vieraamman aikuisen kanssa on vähän erilaista.

Toki joskus voi olla hetkiä, jolloin yhteisen ajan löytäminen on hankalaa, mutta pyrin aina tervehtimään ja vaihtamaan edes muutaman sanan, että vanhempi huomaa ja tuntee itsensä ja lapsensa huomatuksi.

Viesti on selkeää ja kannustavaa, ja pyrin huomioimaan huoltajien erilaiset tarpeet ja toiveet. Sujuva vuorovaikutus mahdollistaa sen, että voimme yhdessä tukea lapsen hyvinvointia ja kasvua parhaalla mahdollisella tavalla.

Riippuu myös vanhemmista kenen kanssa keskustelee. Joillekin riittää, että saan normaali päivä. Poikkeukset kerron aina yleensä ensin. Monet vanhemmat niin tuttuja niin keskustelu hyvin luonnollista.

Haastateltavat kertoivat, että varhaiskasvatuksessa on käytössä monia tapoja ja kanavia, joiden kautta pyritään lisäämään yhteistyötä ja viestimään lapsen asioista. Vasukeskustelut nähtiin tärkeänä osana vanhempien kanssa tehtävää yhteistyötä

Yhteinen whatsapp-ryhmä minne tulee kooste kuluva viikosta, kuten mitä opittu, tehty, ensi viikko ja myös kuvia. Kuvia myös näytetään lapsesta vanhemmalle hakutilanteessa. On vasut tai jos perhe haluaa jutella erikseen, niin siihen varataan aikaa.

Vanhempainilloissa välillä vanhemmat osallistuu aktiivisemmin ja toisinaan vähemmän.

Pyrin aina ammatillisuuteen ja kunnioittavaan viestintään. Viestintämuodot vaihtelevat - joidenkin kanssa keskustelu on tiivistä kasvokkain, toisten kanssa viestit kulkevat paremmin sähköisesti. Mukautan viestintää sen mukaan, mikä toimii kunkin huoltajan kanssa parhaiten, mutta säilytän aina ammatillisen ja positiivisen otteen.

Vanhempien kanssa keskustelu ja kommunikointi on minulle luonnollista, monipuolista ja sujuvaa. Käytän erilaisia viestintäkanavia, kuten kasvokkain tapahtuvia hetkiä, puheluita, sähköisiä viestejä ja viestintäalustoja, jotta yhteydenpito sujuu mahdollisimman joustavasti ja avoimesti. Pyrin aina olemaan helppo lähestyttävä, kuunteleva ja rehellinen, mikä rakentaa luottamusta ja positiivista yhteistyötä.

Vasukeskusteluissa huoltajat ovat aktiivisia. Vasukeskusteluissa pääsee luottamusta luomaan enemmän, jos muuten jäänyt etäisemmäksi, tämä auttaa myös viestinnässä. Usein molemmat vanhemmat osallistuu, mikä on kiva.

Yhteistyö ja vanhempien kohtaaminen pidettiin suurimmaksi osaksi luontevana. Vanhemmista tulee varhaiskasvatusvuosien aikana työntekijöille hyvin tuttuja. Haastateltavat kertoivat saaneet hyvin palautetta vuorovaikutuksen sujumisesta, mikä on auttanut yhteistyön kehittämisessä.

Koen että kohtaaminen on helppoa, luonnostaan tulevaa ja vanhempia on helppo kohdata.

Yhteistyö sujuu hyvin, pitkään ollut sama porukka ja tiivis yhteistyö. Vanhemmat tuntee myös toisensa. Täytyy muistaa rajat että pysyy ammatillisena eikä tulla liian läheiseksi.

Riippuu tilanteesta, kun kohtaa vanhempia. Pääasiassa se on aika luontevaa. Jos on uusi perhe niin silloin on vähän jännitystä. Tällöin kuulostellaan toisiamme, mutta nopeasti rakennetaan hyvää vuorovaikutusta ja luottamusta. Jännityskin on usein molemminpuolista. Olen saanut paljon palautetta, että lapsi on helppo jättää ja olla vuorovaikutuksessa.

Yhteistyö huoltajien kanssa on minulle tärkeää ja koen sen pääosin sujuvana. Olen helposti lähestyttävä ja pidän vuorovaikutusta luontevana, joten yhteyden rakentaminen onnistuu yleensä nopeasti. Avoimuus, kuuntelu ja positiivinen ilmapiiri auttavat hyvän yhteistyön syntymisessä.

Vanhempien kohtaaminen sujuu hyvin. Minulle itelle se on ollut aina luonnostaan tulevaa. Joidenkin kanssa ei aina ole löytynyt yhteistyötä, mutta kyllä se on sitten ajan kanssa löytynyt. Tuntuu että minua on helppo lähestyä, enkä koe siinä mitään ongelmaa.

Vanhempien kohtaaminen on todella luontevaa, myös vieraiden vanhempien kohtaaminen. Juttelen muutenkin helposti vieraiden ihmisten kanssa.

6.5 Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman hyödyntäminen päivittäisessä viestinnässä

Haastatteluita tehdessä yksi mielenkiintoinen näkökulma oli, kuinka lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa hyödynnetään osana päivittäistä viestintää, vai hyödynnetäänkö. Haastateltavien vastukset erosivat tämän osalta huomattavan paljon. Haastattelut osoittivat, että he ketkä huolehtivat lapsen varhaiskasvatussuunnitelmasta ja vasukeskusteluista huomioivat myös varhaiskasvatukseen laaditut tavoitteet paremmin osana lapsen päivittäistä viestintää.

Varhaiskasvatuksessa nähtiin, että varhaiskasvatuksen opettajan tehtäviin kuuluu vasujen huomioiminen arjessa. Muiden kasvattajien rooli nähtiin varhaiskasvatuksen opettajan työn tukemisessa.

Opettaja keskittyy vasuihin ja kertoo mihin kiinnittää huomiota. Esimerkiksi mikä tänään on konkreettisesti onnistunut ja niistä kerrotaan sitten vanhemmille. Omalle kohdalle ei ole osunut sellaista, että olisi vasun asioita kertonut. Enemmän opettajan vastuulla ja sitten muut tukena ja osana sitä työtä.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman hyödyntäminen arjen viestinnässä oli suuria eroja. Useampi haastateltava ei ollut tullut ajatelleeksi asiaa. Toisille taas asia on tärkeä osa työtä ja tärkeässä roolissa lasten asioiden viestimisessä. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman nähtiin myös ujutautuvan luonnollisesti osaksi varhaiskasvatuksen arkea ja asioiden viestintää.

Ehdottomasti huomioidaan. Kirjaukset kuitenkin jää usein vasuun. Kiinnitän huomiota, jos esim kaveritaidot tavoitteena. Niitä tuodaan esille vanhemmille, että näin ne edistyy, huomaako vanhemmat ja onko heillä enemmän toiveita. Kiinnitetään paljon huomiota, jotta vanhemmat tietoisia kehityksestä.

Kyllä, pyrimme nostamaan arjessa esiin esimerkiksi lapsen kiinnostuksen kohteita ja vahvuuksia. Jos lapsi on innostunut jostain uudesta tai toiminut erityisen sinnikkäästi, kerron siitä huoltajalle. Näin varhaiskasvatussuunnitelman tavoitteet näkyvät myös arjen vuorovaikutuksessa.

Ei tule mietittyä. Kenellä on esim. isompia haasteita, niin niitä käydään enemmän läpi päivittäin. Jos on jotain kehitykseen liittyvää niin niitä nostaa kyllä esille. Tavoitteena voi olla esim. tunnetaidot, niin niitä tunnetaitojen käydään läpi lähes päivittäin.

Ei varmaan kauheesti näy. Jotain tapauksia on, jos vaikka tavoitteena kuivaksi opetteleminen niin puhutaan että monet pissit tullut tai jos joku lapsi kiinnostunut musiikista niin kerrotaan että miten näkyy arjessa. En ajattele että tietoisesti viestin lapsen vasun kirjauksia. Tulee kuitenkin päivittäisessä viestinnässä luonnostaan.

7 Kyselyn tulokset

Kyselyn tuloksista nostettiin esille opinnäytetyön kannalta tärkeitä huomioita, joita nousi vastauksissa esille. Kyselyyn vastasi 124 vanhempaa Suomen Norlandia päiväkodit Oyn päiväko- deista eri puolelta Suomea. Kysely ei tuo ilmi, mistä päin vastaukset ovat tulleet vastaajien anonyymiteetin suojaamisen turvaamiseksi. Tällä tiedolla ei ole merkitystä kysymysten tulosten kannalta. Kysymyksistä nousi esille, että lapsen päivästä kerrotaan pääsääntöisesti aina jotakin. Erityisesti arjen perusasioista, kuten ruokailusta, unesta, leikeistä ja ohjatusta toiminnasta kerrotaan enemmän.

7.1 Suljetut kysymykset

Vastanneiden lasten iät jakautuivat lähes puoliksi, joten tuloksissa näkyy eri ikäisten lasten vanhempien kokemuksia lasta koskevasta yksilöllisestä viestinnästä varhaiskasvatuksessa. Vastanneiden vanhempien lasten iät olivat 0-3 vuotta ja 3-6 vuotta.

1. Lapsen ikä

Kuvio 1: Tuloksia kyselyyn vastanneiden vanhempien lapsen iän jakautumisesta

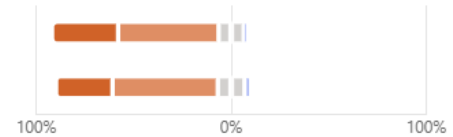
Vanhemmilta kysyttiin, että millaisena he kokevat päiväkodin ja kodin välisen kasvatusyhteistyön, sekä kuinka riittävää heidän mielestään lapsen asioista viestintä on. Kuvio 2 osoittaa, että vanhemmat kokevat päiväkodin ja kodin välisen kasvatusyhteistyön hyvänä tai erittäin hyvänä ja monipuolisena. Vähäinen määrä vanhempia taas kokivat kasvatusyhteistyön vähäisenä. Nämä samat vastaajat kokivat myös lapsen asioiden viestinnän vähäisenä, sekä he eivät kokeneet tuntevansa lapsen kanssa työskentelevää henkilöstöä. Lapsen asioista viestintä nähtiin pääasiassa hyvänä tai erittäin hyvänä ja monipuolisena.

7. Alla pääset vastaamaan päiväkodin ja kodin välisestä yhteistyöstä ja viestinnästä.

● Erittäin hyvää ja monipuolista ● Hyvää ● Neutraali ● Vähäistä ● Ei ollenkaan

Millaisena koet päiväkodin ja kodin välisen kasvatusyhteistyön?

Kuinka riittävää lapsen asioista viestintä on?

Kuvio 2: Tuloksia kasvatusyhteistyöstä ja viestinnästä

Kyselyssä kysyttiin, onko vanhemmalla tunne, että päivittäinen viestintä toteutuu. Kuvio 3 osoittaa, että päivittäinen viestintä toteutuu varhaiskasvatuksessa pääsääntöisesti hyvin tai erittäin hyvin. Vastauksissa näkyi enemmän hajontaa, kun kysyttiin, että onko henkilöstöllä arjessa riittävästi aikaa kuulla ja keskustella juuri heidän lapsen asioista, kerrotaanko lapsen mahdollisista haasteista heti saman päivän aikana, saako vanhempi tarpeeksi tietoa lapsen sosiaalisista suhteista ja onko vanhemmalla tunne, että hänen on helppo keskustella lapsen asioista, myös haastavista tilanteista. Kuviosta voidaan nähdä, että näidenkin kysymysten vastaukset olivat suurimmaksi osaksi hyvää tai erittäin hyvää. Jos vanhemmalla on tunne, ettei päivittäinen viestintä toteudu on muidenkin kysymysten asioiden toteutuminen ollut huonoa tai erittäin huonoa. Näissä vastauksissa nousi kuitenkin, että vanhemmat kokevat lapsen asioista keskustelemisen helppona, vaikka viestintä päiväkodilta todetaan huonona. Kuviosta voidaan nähdä, ettei kaikki vanhemmat koe saavansa tarpeeksi tietoa lapsen sosiaalisista suhteista, eli kenen kanssa lapsi leikkii tai on vuorovaikutuksessa.

8. Alla pääset vastaamaan lapsen asioiden viestinnästä päiväkodin ja kodin välillä.

● Erittäin hyvin ● Hyvin ● Neutraali ● Huonosti ● Erittäin huonosti

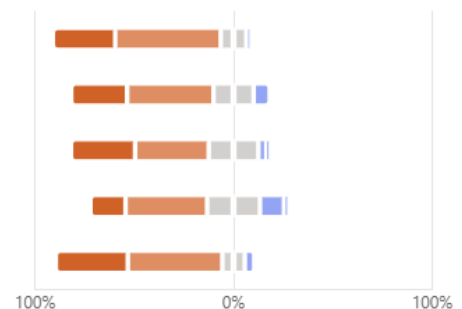
Onko sinulla vanhempana tunne, että päivittäinen viestintä toteutuu?

Onko henkilöstöllä arjessa riittävästi aikaa kuulla ja keskustella juuri sinun lapsesi asioista?

Jos lapsella ilmenee haasteita päiväkotiarjessa (mm. riitoja, levottomuutta, kiukkua) kerrotaanko asiasta heti saman päivän...

Saatko tarpeeksi tietoa lapsen sosiaalisista suhteista? (kenen kanssa lapsi leikkii, millaista leikkiä on, vuorovaikutus toisten...

Tuntuuko sinusta vanhempana, että lapsen asioista on helppo keskustella, myös haastavista tilanteista?

Kuvio 3: Tuloksia päiväkodin ja kodin välisestä viestinnästä ja kohtaamisesta

7.2 Kohtaamiset ja vuorovaikutus vanhempien kanssa

Vanhempien vastauksista nousi, että kohtaamisista ja vuorovaikutustilanteista toivotaan kiireittämiä, lämpimiä ja aitoja. Vastauksista nousi, että vanhemmat toivovat, että henkilöstö

tuntisi lapsen ja tervehtivän aina lasta ja vanhempaa. Vanhemmat näkevät, että kohtaamisen laatu saattaa vaihdella henkilöstön mukaan. Vastauksista nousi, että vanhemmat arvostavat, että heitä ja heidän asiaansa kuunnellaan.

Mielestäni Henkilöstön riippumatta siitä ovatko he oman lapsen hoitajia niin kuuluu sanoa huomenta ja moi aina kun he näkevät lapsen vanhemman.

Kiireetön kohtaaminen on tärkeää. Ja meidän päiväkotimme henkilöstö on äärimmäisen ystävällistä ja he tuntevat lapset hyvin, on aina ollut hyvä fiilis kohdata työntekijät ja keskustella heidän kanssaan lapsen päivästä, kasvusta ja kehityksestä.

Vähän riippuen siitä kuka aikuinen on vienti- ja hakutilanteissa, joiltakin saa selkeästi kattavammin huomioita päivän kulusta ja lapsesta.

Onnistuneisiin kohtaamisiin liittyy mielestäni vahvasti juurikin se kiireettömyyden tunne.

Välillä on kiire henkilökunnalla niin vastaus on päivän menemiseen esim. Lyhyt ”ulkoleikkejä” omalta hoitajalta.

Vuorovaikutus sujuu aivan erinomaisesti. Ainakin oma kokemukseni on, että hakutilanteessa on hyvin aikaa jutella päivän kuulumiset ja muut ja kohtaamiset ovat aitoja ja avoimia.

Lapsemme päiväkodissa kohtaamiset hoidetaan mielestäni erittäin hyvin.

Minulle ollut tärkeää että hoitajien tavasta puhua lapsesta huokuu aito välittäminen ja aito kohtaaminen

Hyvä viestintä ja keskustelu vanhempien ja hoitajien välillä on todella tärkeää, jotta vanhemmat pystyvät luottamaan, että oma lapsi on turvallisessa hoidossa. Erityisen tärkeää on myös mielestäni, että vanhempien suunnalta tulevia toiveita ja huomioita lapsen hoitoon liittyen otetaan vastaan ja mahdollisuuksien mukaan huomioidaan.

Kommunikointi sujuu hyvin suurimman osan henkilöstön kanssa, mutta lapsen ryhmässä on/on ollut yksittäisiä aikuisia, joiden kanssa kommunikointi ei suju, koska heihin ei saa kontaktia. Asia häiritsee joskus hieman, ja toivoisin, että henkilöstölle painotettaisiin lapsen ja perheen kohtaamiskyvyn tärkeyttä. Kaiken kaikkiaan henkilöstö kuitenkin on ystävällistä ja helposti lähestyttävää.

7.3 Viestintä lapsen arjesta

Vastauksista nousi, että vanhemmat toivovat yksityiskohtaisempaa ja henkilökohtaisempaa tietoa lapsen päivästä. Pelkkä tieto lapsen ruokailusta ja nukkumisesta ei koeta riittäväksi, vaan vanhemmat haluavat kuulla myös leikeistä, kavereista ja onnistumisista. Haastavissa tilanteissa vanhemmat toivovat rehellistä ja rakentavaa viestintää. Viestintä varhaiskasvatuksessa koettiin pääasiassa ystävällisenä, kannustavana ja tasapainoisena.

Enemmän voisi kertoa kenen kanssa lapsi on leikkinyt ja enemmän positiivisia asioita/onnistumisia, eikä aina vain perus onko nukkunut ja syönyt.

Viestintä on ystävällistä ja huomioonottavaa.

Monesti hakiessa on kiireen tuntu ja paljon tapahtumaa ympärillä ja se on ymmärrettävää. Itsekään en aina ole virkeimpänä kuulemassa lapsen päivästä. Monesti myös seuraava vanhempi on jo selän takana odottamassa vuoroaan, joten mitään kovin yksityiskohtaista ei tarvitsekaan kertoa. Jos jotain oikeasti poikkeavaa olisi tapahtunut, niin olisi kiva kuulla siitä kuitenkin nopeasti.

Toivoisin mieluummin vielä henkilökohtaisempaa viestintää juuri minun lapses-tani: kuinka hänellä on päivä sujunut, onko ollut harmituksia tai onnistumisia, hauskoja tilanteita, kenen kaverin kanssa leikkii yms. Olisi myös hyvä kuulla uusista opeista syömiseen, vessakäynteihin tai pukemiseen liittyen, sillä yleensä lapsi on ollut reippaampi oppimaan näitä asioita juuri päiväkodissa.

Kerrottaisiin myös negatiiviset asiat suoraan ja rehellisesti.

Kuitenkin aina kerrotaan se perus ruokailu, mitä toimintaa oli ja jos jotain erityistä tapahtui. Joskus ymmärrettävästi tilanteissa on selkeästi kiire ja kuulumiset vaihdetaan nopeasti. Mitään päivittäisiä pitkiä kohtaamisia en kaipaisikaan, on ollut kuitenkin hyvä että viikoittain on ollut (useampiakin) sellaisia hakutilanteita, jossa on kuullut tarkemmin arjesta ja ilmapiiri on kiireetön.

Juuri omaa lasta koskevat huomiot (esim. kerrotaanko yleisesti mitä toimintaa oli vai miten juuri oma lapsi osallistui siihen).

Erityisesti on tuntunut mukavalta saada päivittäisiä kuulumisia whatsappissa jos vientitilanne on ollut vaikea tai on jotain erityistä muuten mielen päällä, on saanut kesken päivän sen vahvistuksen siitä että kaikki on ok ja lapsi pärjää ja viihtyy.

Tajusin kuinka toivoisin yksityiskohtaisempaa tietoa kuka lapseni kanssa päivisin on, kasvattajista ja muista lapsista. Olisi ihanaa saada enemmän tietoa myös mitä muuta päivän aikana on tehty kun syöty ja ulkoiltu.

Haluaisin enemmän tietoa lapseni vuorovaikutustaidoista ja leikkimisestä, mutta yleisesti ottaen viestintä on hyvää.

Päiväkodin aloituksen yhteydessä saimme aina kommentin hakutilanteesta että ”kaikki menee hyvin”. Yksi hoitaja uskalsi sanoa että ”lapsenne itkee paljon ja erityisesti wc tilanteet ovat haastavia”. En siis edelleenkään tiedä mikä on totuus, itkeekö lapsemme paljon vai ei ja jos itkee niin missä tilanteessa.

Jos jokin ei ole sujunut tai on ollut huono mieli, miten lasta on tässä tuettu?

Lapsen asioista viestintä on monesti hyvin yleisellä tasolla.

Isomman lapsen kanssa esim. syömisten ja nukkumisten rutiininomainen luettelu päivän päätteeksi ei ole niin tärkeää. Mielummin kuulisin, millaisella tuulella lapseni on ollut, mistä hän on puhunut tai vaikka mitä hassua on sattunut.

Päivittäinen (yksilöllinen) kirjallinen viesti ja kuvat tuntuvat tosi merkityksellisiltä ja tärkeitä. Niihin panostus edelleen olisi mielekästä! Hakutilanteessa kun voi olla kiire tai hässäkkää puolin tai toisin tai oman ryhmän aikuinen ei välttämättä ole paikalla.

7.4 Henkilöstön tuttuus

Vanhempien vastauksista nousi esille, että henkilöstön vaihtuvuus vaikuttaa viestintään ja luottamukseen. Vanhemmille on tärkeää, että henkilöstö esittäytyy ja kertoo, onko esimerkiksi sijaisena. Vastauksista nousi, että tuttu henkilöstö mahdollistaa paremman viestinnän ja kohtaamiset. Vanhempien vastauksista nousi, ettei tuonti- ja hakutilanteissa ole aina lapsen omia aikuisia paikalla ja tällöin tieto lapsen päivästä voi jäädä saamatta.

Toivoisin nyt kun ryhmät on vaihtuneet että aikuiset esittelisivät itsensä kun meillä vanhemmilla ei ole tietoa ketä kaikki aikuiset ovat ryhmissä, että ovatko sijaisia vai vakio tyyppisiä.

Parasta kuin myös muidenkin ryhmien aikuiset tuntee lapsen. Henkilöstö on aitoa ja välittävää, sekä päiväkodin lasten sisaretkin otetaan ihanasti huomioon haku- ja vientitilanteissa, vaikkei siellä päiväkodissa enää olekaan. Täys kymppi!

Tilannetta hankaloittaa se, ettei omat hoitajat välttämättä ole enää paikalla, kun lasta hakee. Muu henkilökohta on jäänyt tuntemattomaksi.

Minun lapseni joutuu olemaan melko pitkän päivän päiväkodissa, joten hakutilanteessa usein päivän sujumiset tarkastetaan puhelimesta. Ja usein "jonossa" on toinenkin vanhempi, joten kiire välittyi usein tässä kohtaamisessa.

Toisaalta myös kiva kun useimpina päivinä saadaan kuvia ja puhua tutun aikuisen kanssa.

Jos henkilöstö vaihtuu paljon toki sillä olisi vaikutusta kommunikointiin. Meillä on ollut onnellisesti monta vuotta samat ennen kun muutimme nyt tuli uudet työntekijät tietysti, mutta koen, että heti on kerrottu riittävästi.

Kaikkia aikuisia ei ryhmästä tunne, koska joidenkin työajat ei osu koskaan samaan meidän tulo- ja hakuajojen kanssa. Eli siitä johtuen kaikki aikuiset eivät ole tulleet yhtä tutuiksi.

Kohtaamiset ovat yleensä onnistuneita, kun henkilöstö on tuttu ja tällä hetkellä meillä on niin. Ihana vaki tiimi. Toissatalvena oli lähes viikoittain vaihtuvat hoitajat, yhteyttä ei löytynyt ja välillä oli tosi turvaton olo, kun henkilöstöltä oli perusasiat hukassa. Ammattitaito ja oma luottamus siihen ovat avainasemassa kohtaamisissa.

7.5 Lapsen yksilöllisyyden huomiointi viestinnässä

Vastauksissa nousi, että vanhemmat toivovat erityisesti nostettavan lapsen vahvuudet ja onnistumiset esille. Henkilöstön tulisi ottaa huomioon myös hiljaiset lapset. Vastauksista nousi, että erityistilanteissa voitaisiin sopia säännöllisiä tapaamisia lapsen asioihin liittyen. Vanhemmat toivovat enemmän tukea ja tietoa haastavissa tilanteissa. Kuitenkin vastauksissa nousi, ettei vanhemmat toivo toistuvasti tietoa samoista haasteista. Kaikista kehityskohteista toivotaan puhuttavan kannustavasti eikä latistavasti

Meillä toinen lapsi on hieman haastava ja toivoisin, että voisimme pitää pieniä väki tsekkauksia esim soitto 1x kk tai jotain että kuulisi vähän tarkemmin kyseisen lapsen arjen sujuvuudesta päiväkodissa

Ns. haastavammista tilanteista kerrotaan heti ja positiiviseen/neutraaliin/rakentavaan sävyyn (tässä on mielestäni onnistuttu hyvin, on puhuttu esim. sanavalinnoin mitä pitää harjoitella eikä mitä lapsi ei osaa).

Ensimmäisen lapsen vanhempina toivottaisiin ehkä päiväkodin ammattilaisilta enemmän vinkkejä esim. kuivaksi opetteluun ja kiukkukohtauksiin.

Toivoisin, että myös kehitettävät asiat kertotaan kannustaen (vs latistaen) esim että ”uhma kuuluu ikään” jne. Ja että lapsesta kerrotaan myös positiivisia asioita ja taitoja eikä vain niitä kehitettäviä asioita.

Joskus on tuntunut, että oma hiljainen ja sopeutuva lapsi on jäänyt ns. pimentoon päiväkodin arjessa, jos hlökunnan energia on mennyt muihin lapsiin (esim. kerran selvässä henkilöstövajeessa jota kesti kuukausia). Eli esim. hakutilanteessakaan ei ole ollut juuri mitään viestittävää. Toisaalta taas toisessa tilanteessa (eri henkilöstö) tuntui, että lapsen vessaopettelusta ei ollut kunnollista tietoa ryhmässä, kun ilmeisesti kukaan ei ollut vessassa paikalla kun lapset kävivät siellä. Viestinnän näkökulmasta tässä jälkimmäisessä oli hyvä tahtotila ryhmän aikuisilla kun otin vessaopetteluun liittyviä asioita puheeksi eli se oli viestinnän näkökulmasta positiivinen kokemus.

On tärkeää saada tietoa siitä miten lapsella hoidossa sujuu, mutta jos samat haasteet ja ongelmat toistuu joka viikko, useiden viikkojen ajan, ei vanhempana halua kuulla joka kerta hakutilanteessa, että taaskaan se tietty asia ei onnistunut.

Kun lapsi siirtyi yli 3-vuotiaiden ryhmään, hänen kasvuaan ja kehitystään alettiin arvioida hyvin intensiivisesti (ja tavoitehakuaisesti). Ymmärrän tämän kuuluvan vakaan, mutta joskus vanhempana tulee noutotilanteissa sellainen olo, että lapsella olisi koko ajan tsempattavaa, kun kuulumiset keskittyvät kehittämis-kohtiin, ei lapsen jo tapahtuneeseen oppimiseen. Kyseessä on kuitenkin lapsi, jolla ei ole erityistarpeita ja joka pärjää vakassa oikein hyvin. Toivoisin, että oppimisen arviointi keskittyisi esim vasuun, eikä tapahtuisi lähes päivittäin kodin ja päiväkodin välisessä viestinnässä.

En haluaisi päivittäin kuulla hakiessani lasta, että lapseni on ollut tänään levoton. Minä sen tiedän, ja olen yrittänyt auttaa keksimään ratkaisuja. Mutta joka-päiväinen muistuttelu, saa minut vain surulliseksi, eikä lapsen päivässä ollut mitään hyvää?

Jos on ollut jokin ns. riitatilanne tai muu sellainen, olisi kiva kuulla sen lisäksi että sellainen on ollut, miten oma lapsi on siinä tilanteessa toiminut.

Tietoa siitä, kuinka oma lapsi on toiminut haastavissa tilanteissa ja kuinka ottaa muut huomioon (perus käyttäytymisestä, vaikkei ongelmia olisikaan).

Myös haastavista hetkistä olisi kiva kuulla.

8 Tutkimuksen eettisyys ja luotettavuus

Opinnäytetyön tutkimuseettisissä kysymyksissä nousee esille tutkimukseen osallistuvien henkilöiden anonymiteetin suojaaminen ja tietoinen suostuminen osallistumiseen. Aiheen näkökulma ja menettelytavat ovat sensitiivisiä ja sisältää eettisyyden, koska aihe keskittyy lasten ja perheiden asioihin, hyvinvointiin, turvallisuuteen ja luottamukseen. Menetelmissä huomioidaan alaikäisten lasten asioiden sivuamisen, kun vanhemmat ja varhaiskasvatuksessa työskentelevät kertovat varhaiskasvatuksen arjesta.

Opinnäytetyö saattaa nostattaa varhaiskasvatuksen henkilöstössä ajatuksia omasta työnteosta. On tärkeää tuoda eettisesti opinnäytetyön tuloksia ja vinkkejä varhaiskasvatuksen henkilöstön arkeen, niin että ne olisivat toteutettavissa ilman vaaraa tai pedagogisen työn riskeeraamista. Opinnäytetyön tulee kunnioittaa ja kannustaa henkilöstöä heidän tekemässään työssä. Opinnäytetyössä tärkeää on tietoiset valinnat ja ymmärtää mitä ja miten tätä toteutetaan. Opinnäytetyössä korostuu asiakaslähtöisyys ja ammatillinen vuorovaikutus. Opinnäytetyössä tulee huomioida puolueeton suhtautuminen käsiteltävään aiheeseen ja asianosaisiin.

Laadullisen tutkimuksen eettisessä näkökulmassa tulee huomioida, millaista on hyvä tutkimus. Koko tutkimusta ohjaa eettinen sitoutuneisuus ja se tulee olla alusta, heti suunnitelmavaiheesta asti tehty laadukkaasti. Tutkimuksen totuudenmukaisuus ja johdonmukaisuus vaikuttavat sen luotettavuuteen. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 148-165.) Opinnäytetyötä ohjaa Tutkimuseettisen neuvottelukunnan ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen eettiset periaatteet. Tutkimus on toteutettava niin että se kunnioittaa tutkittavien henkilöiden ihmisarvoa ja itsemääräämisoikeutta. Tutkimus ei saa aiheuttaa tutkimukseen osallistuville henkilöille minkäänlaisia riskejä, vahinkoa tai haittaa. (TENK 2019, 7.)

Tiedon hankkimisessa ja sen käyttämisessä omassa työssä tulee toisten tutkijoiden työtä kunnioittaa viittaamalla heidän julkaisuihinsa aina asianmukaisesti. Hyvään tieteelliseen käytäntöön kuuluu tutkimuslupien hankkiminen ja, että tutkimuksen tekemisessä noudatetaan rehellisyyttä, yleistä huolellisuutta ja tarkkuutta tutkimuksen tekemisessä, tulosten tallentamisessa, esittämisessä sekä tutkimuksen ja tulosten arvioinnissa. (TENK 2012, 6.)

Osallistuvien anonymisointi huomioidaan jo opinnäytetyön suunnitteluvaiheessa. Aineistonkeruu tapahtuu alusta asti niin että se sisältää mahdollisimman vähän henkilötietoja. (Kuula-Luumi 2025.) Yksi keskeisimmistä tutkimuseettisistä periaatteista onkin suojata tutkimukseen osallistuvien yksityisyys. Tällä tarkoitetaan, että tutkimustulokset kirjataan niin, että turvataan osallistuvien anonymiteetti. Laadullisessa tutkimuksessa tulee huomioida anonymiteetin suojaaminen suorissa aineistolainauksissa, koska myös muut tiedot kuin osallistujan nimi voi paljastaa henkilöllisyyden. (Kuula-Luumi 2018.)

Tutkimusetiikalla tarkoitetaan tutkimukseen ja tieteeseen liittyviä eettisiä näkökulmia, joka tarkoittaa eettisesti vastuullisten ja oikeiden toimintatapojen noudattamista ja edistämistä tutkimustoiminnassa. Näin tieteellinen tutkimus voi olla eettisesti hyväksyttävää, luotettavaa ja uskottavaa. Lisäksi tutkimusetiikka huomioi kaikilla tieteenaloilla tieteeseen kohdistuvien loukkausten ja epärehellisyiden tunnistamisen ja torjumisen. Jokainen tutkija vastaa ensisijaisesti itse hyvän tieteellisen käytännön noudattamisesta. (TENK 2012, 4-7)

Kaikessa aineiston keräämiseen liittyvässä tiedottamisessa tuodaan ilmi työskentely organisaatiossa, jolle opinnäytetyö toteutetaan. TENK (2019, 9) ohjeistaa, että tutkimukseen osallistuvilla henkilöillä on oikeus tietää, jos tutkija on tutkittaviin nähden myös jossakin muussa kuin tutkijan asemassa, kuten opettajan roolissa.

9 Johtopäätökset

Opinnäytetyön tavoitteena oli löytää vanhempien ajatuksista ja varhaiskasvatuksen henkilöstön havainnoista tietoa siitä, millaista on laadukas lasta koskeva yksilöllinen viestintä varhaiskasvatuksessa ja millaiset asiat siihen vaikuttavat. Haastattelun ja kyselyn oli tarkoitus vastata tutkimuskysymyksiin, jotka olivat: millaiset asiat vaikuttavat varhaiskasvatuksen arjessa toteutettavaan laadukkaaseen lasta koskevaan yksilölliseen viestintään ja millaista viestintää vanhemmat toivovat.

Haastatteluiden ja kyselyn analysoinnissa oli tärkeää huomioida opinnäytetyön tarkoitus, joka oli pohtia millaiset asiat vaikuttavat viestinnän tilanteisiin ja kuinka henkilöstö voivat niitä huomioida paremmin varhaiskasvatuksen arjessa. Opinnäytetyössä oli tarkoitus selvittää millaiset viestinnän keinot ovat toimivia, mitä voisi kehittää ja mikä mahdollisesti tuntuu haastavalta. Teoriatiedon ja tutkimusaineiston keräämisessä oli tärkeää huomioida, kenelle ensisijaisesti opinnäytetyötä ollaan tekemässä, eli varhaiskasvatuksen henkilöstö ja mikä on tärkeää tietoa tuoda esille, koskien varhaiskasvatuksen henkilöstön työtä.

Johtopäätökset on koottu haastatteluiden ja kyselyistä ilmenneiden tietojen perusteella. Opinnäytetyön teoriatieto tukee hyvin tutkimusaineistoa ja siitä saatuja tuloksia. Haastattelun ja kyselyn toteutus onnistui todella hyvin. Haastatteluun osallistui tarvittava määrä eli 6 haastateltavaa. Kyselyyn osallistui enemmän kuin olisi osannut odottaa, eli 124 vastaajaa. Tutkimusaineiston avulla saatiin koottua hyvää tietoa lasta koskevasta yksilöllisestä viestinnästä varhaiskasvatuksessa. Haastattelut ja kysely oli suunniteltu hyvin, jotta ne toimivat halutulla tavalla. Etukäteen kerätty teoriatieto tuki haastattelu- ja kyselykysymysten suunnittelussa. Valitut keräys- ja analysointimenetelmät olivat toimivia ja tukivat toisiaan.

Tutkimuksesta tuli hyvin ilmi millaisia asioita vanhemmat pitävät tärkeänä, kun toteutetaan lasta koskevaa yksilöllistä viestintää varhaiskasvatuksessa. Kyselystä korostui, että

vanhemmat pitävät tärkeänä kiireetöntä ja lapsen asioista tietävää kohtaamista varhaiskasvatuksessa. Kyselystä nousi esille, että kasvatusyhteistyötä ja vuorovaikutusta pidetään pääasiassa hyvänä ja ystävällisenä.

Varhaiskasvatuksen henkilöstö ja vanhemmat näkevät lasta koskevan yksilöllisen viestinnän hyvin samanlaisena. Henkilöstö pyrkii siihen, että jokaisen lapsen päivästä voidaan kertoa jotakin ja vanhemmat kokevat, että saavat ainakin tiedon päivän perustoiminnoista, kuten unesta, ruokailusta ja toiminnasta. Kuitenkin tärkeänä nähtiin, että viestinnän tulisi olla monipuolisempaa ja lasta yksilöllisesti huomioivaa. Henkilöstön haastatteluista nousi, että lapsen asioissa pyritään nostamaan esille onnistumiset ja positiiviset asiat. Vanhemmat kokivat, että erityisesti lapsen kaveritaidoista olisi hyvä kuulla viestinnän tilanteissa.

Henkilöstön haastatteluista ja vanhempien kyselystä nousi, että haastavista tilanteista tulee viestiä rehellisesti ja sensitiivisesti. Vanhemmat tarvitsevat henkilöstöltä tukea haastaviin tilanteisiin ja henkilöstö tarvitsee tukea toisiltaan haastavien tilanteiden viestintään. Hyvällä yhteistyöllä niin päiväkodin henkilöstön välillä, kuin kodin ja päiväkodin välillä on suuri merkitys luottamuksen ja sitä kautta myös haastavien tilanteiden viestimisessä.

Varhaiskasvatuksen henkilöstön haastatteluista ja vanhempien kyselystä nousi molemminpuolisen tuntemisen ns. tuttuuden vaikuttavan viestinnän tilanteisiin. Molemmat nostivat, että vieraamman vanhemman tai työntekijän kanssa lapsen asioista keskusteleminen on vähäisempää. Tuonti- ja hakutilanteissa ei aina ole tavattavissa ns. päiväkodin omaa aikuista, mikä vaikuttaa viestinnän monipuolisuuteen. Haastatteluista ja kyselystä nousi esille kiireen tuntu. Tämä nähtiin vaikuttavana tekijänä viestinnän määrään ja sisältöön. Vanhemmat näkevät, että olisi tärkeää tietää ketä päiväkodissa työskentelee ja että henkilöstö tuntisi lapsen. Varhaiskasvatuksessa ei ole mahdollisuutta, että jokaisessa hetkessä olisi läsnä lapselle tuttu työntekijä, joten on tärkeää huomioida kuinka tämä vaikuttaa viestintään ja kuinka voidaan joka tapauksessa toteuttaa laadukasta lasta koskevaa yksilöllistä viestintää.

Opinnäytetyön teoriasta, haastatteluista ja kyselystä voidaan nähdä yhtenäisenä linjana tasapuolisuuden lasta koskevassa yksilöllisessä viestinnässä. Henkilöstöllä on velvollisuus huolehtia, millaista ja miten viestintää toteutetaan. Haastatteluista nousi, että viestinnässä pyritään tasapuolisuuteen ja että viestintä olisi mahdollisimman rehellistä. Haastatteluista ilmeni, että varhaiskasvatuksen henkilöstö tiedostaa millaisissa tilanteissa tasapuolisuus ei toteudu, kuten yhteisen kielen puuttuminen. Vanhempien kyselyssä nousi esille samoja asioita. Huomioissa nousi, että kaikki lapset, myös ne hiljaiset tulisi huomioida.

Vanhemmat toivovat päiväkodin ja kodin välillä hyvää keskustelua ja viestintää, jotta he voivat luottaa henkilöstöön ja varhaiskasvatuksen toimintaan. Teoriaosuudessa nostetaan tärkeänä asiana, että luottamuksen rakentaminen on avain hyvän yhteistyön syntymiselle. Vanhempien kanssa tehtävä yhteistyö nousi esille myös haastatteluista. Haastateltavat nostivat,

että myös vanhemmilta toivotaan aktiivisuutta esimerkiksi vanhempainilloissa. Yhteistyöhön nähtiin vaikuttavan, millainen suhde saadaan luotua vanhempien kanssa. Hyvän kasvatusyhteistyön syntymiseen nähdään vaikuttavan henkilöstön ammattitaito ja ymmärrys yhteistyön ja viestinnän tärkeydestä. Vanhemmat toivovat, että henkilöstö ymmärtää juurikin yhteistyön tärkeyden ja siihen vaikuttavat tekijät. Henkilöstön ammattitaitoon nähdään kuuluvan kyky luoda ja toteuttaa hyvää, sekä laadukasta yhteistyötä vanhempien kanssa.

Lapsen havainnointi ja dokumentointi on tärkeässä roolissa, jotta jokainen henkilöstön jäsen voi toteuttaa hyvää lasta koskevaa yksilöllistä viestintää. Tutkimus osoitti, että päiväkodeissa on hyvin käytössä erilaisia pohjia, joihin kirjataan lapsen päivittäisiä asioita. Näiden pohjien sisällön suunnittelu voisi lisätä yksilöllisempää viestintää lapsen päivittäisistä asioista. Vanhemmat kokevat, että kirjalliset viestit ja kuvat ovat hyvä tapa saada tietoa lapsen asioista. Haastatteluista nousi esille, että lapsen oppimista, kasvua ja kehitystä seurataan ja niitä kirjataan lapsen omaan varhaiskasvatussuunnitelmaan. Erityisesti näitä asioita tai lapsen varhaiskasvatussuunnitelman tavoitteita ei tuoda suunnitelmallisesti esille arkisessa viestinnässä.

Opinnäytetyön teoria tukee hyvin sitä viestiä mikä nousee haastatteluista ja kyselyistä. Haastateltavat ja vanhemmat pitävät tärkeänä osana varhaiskasvatuksen arkea lasta koskevan yksilöllisen viestinnän. Viestinnän tilanteisiin vaikuttaa tuttuus, luottamus, yhteistyö, vuorovaikutus ja henkilöstön ammattitaito. Haastatteluiden ja kyselyiden vastauksista nousi, että kaikilla on yhteinen tavoite, mikä on sujuva, yksilöllinen ja huomioonottava viestintä päiväkodin ja kodin välillä.

10 Pohdinta

Opinnäytetyön aiheen pohtimisessa lähdin liikkeelle siitä, kuinka saisin vahvistettua varhaiskasvatuksen ja lapsen vanhemman tai muun huoltajan välistä yhteistyötä ja vuorovaikutusta. Lopulta aiheen pohtiminen johti siihen, kuinka lapsen asioista viestitään päivittäisissä kohtaamisissa. Opinnäytetyön suunnitelman myötä kiinnostuin enemmän aiheesta ja syntyi kova halu tutkia ja kehittää lasta koskevaa yksilöllistä viestintää varhaiskasvatuksessa. Opinnäytetyön myötä halusin tuoda esille, kuinka varhaiskasvatuksessa voidaan toteuttaa pedagogisesti laadukasta viestintää, joka huomioi lapsen oppimisen, kasvun, kehityksen ja hyvinvoinnin. Toimeksiantajalta nousi tarve kehittää lapsen yksilöllistä arkista viestintää ja huomioida pedagogisen dokumentoinnin näkökulma. Esille nousi ajatus siitä, millaisista asioista vanhemmat ovat kiinnostuneita kuulemaan, kuten lapsen omat vuorovaikutustilanteet päivän aikana. Varhaiskasvatuksessa tapahtuu paljon dokumentointia ja tätä voisi hyödyntää lasta koskevassa yksilöllisessä viestinnässä, jotta vanhemmat saavat tärkeää tietoa juuri heidän lapsestansa.

Lasta koskeva yksilöllinen viestintä on hyvin ajankohtainen aihe varhaiskasvatuksessa. Viestintätapoja ja -kanavia uudistetaan ja pyritään muokkaamaan helpommin saavutettaviksi. Uudet hienot somealustat antavat varmasti tarpeeksi infoa vanhemmille varhaiskasvatuksen toiminnasta. Kuitenkin viestinnästä voi tällöin unohtua lapsen yksilöllisyyden huomiointi. Lapsen päiväkotiarjesta viestiminen on todella tärkeä osa kodin ja päiväkodin välistä yhteistyötä, sekä lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen tukemista.

Suomen vanhempainliiton (2019, 12-17) sivuilta voidaan nostaa, että varhaiskasvatuksen haku-tilanteet ovat yksi tärkeimpiä hetkiä lapsen päivässä. Vanhempi ymmärtää paremmin lapsen päivästä, kun juttelee tapahtumista varhaiskasvatuksen henkilöstön kanssa. On tärkeää, että kuulumisia vaihdetaan päivittäin. Näillä keskusteluilla luodaan kokonaiskuvaa lapsesta ja vahvistetaan molemminpuolista ymmärrystä. Päivittäiset hetket ovat hyvä paikka kuulla asioista, jotka voivat vaikuttaa lapsen mielialaan tai jaksamiseen varhaiskasvatuksessa.

Tuntuu kuin eläisimme tällä hetkellä aikaa, jossa vallitsee kiire ja tehokkuus. Työskennellessä lasten kanssa on edellä mainitut seikat opittava jättämään taka-alalle. Lapset tarvitsevat aikaa, yksilöllisyyden huomioimista, sekä välittävän ja turvallisuuden tunteen. Tätä tulisi vaalia ja viestittää kotiin lapsen vanhemmille. Varhaiskasvatuksen viestinnän tilanteisiin vaikuttavat monet seikat, kuten opinnäytetyössä esiin nostetut aiheet pedagogiikka, kasvatusyhteistyö, dialogisuus ja pedagoginen dokumentointi. On jokaisen henkilöstön jäsenen ammattitaitoa ja velvollisuutta huolehtia näiden asioiden kehittamisestä, suunnittelemisesta, toteutumisesta ja ajoittain tapahtuvasta arvioinnista. Kukaan varhaiskasvatuksen henkilöstön jäsen ei tee työtä yksin vaan tarvitsee toisia, jotta yhdessä voidaan toteuttaa laadukasta lasta koskevaa yksilöllistä viestintää.

Ahonen (2023, 286-289) nostaa, että suurin osa vanhempien kohtaamisista tapahtuu keskellä varhaiskasvatuksen arkea. Tällöin varhaiskasvatuksen tiimeissä tulee sopia, kuinka päivittäiset kohtaamiset vanhempien kanssa toteutetaan ja millaista sävyä kohtaamisissa halutaan vaalia. Vanhemmille on hyvä kertoa päivän yleiskuvauksen lisäksi jotakin tärkeää juuri hänen lapsestaan. Tällöin vanhempi saa viestin, kuinka tärkeänä juuri hänen lapsensa nähdään.

Opinnäytetyön tekeminen oli todella opettavainen kokemus. Tämä kokosi yhteen kaiken opitun ja oman kiinnostuksen vanhempien kanssa tehtävään yhteistyöhön. Kiinnostus aiheeseen kasvoi opinnäytetyön edetessä. Varsinkin haastatteluihin ja kyselyyn päästyä oli todella kiinnostavaa huomata mitä mieltä muut olivat valitsemastani aiheesta. Haastatteluista ja kyselyistä näkyi, kuinka tärkeästä aiheesta onkaan kyse ja kuinka paljon yhtenäisiä, sekä eroavia mielipiteitä aiheeseen liittyikään.

Paneuduin aiheeseen lasta koskeva yksilöllinen viestintä innolla. Halusin tuoda uutta ajankohtaista tietoa viestinnän tilanteesta varhaiskasvatuksessa. Samalla halusin oppia itse lisää

aiheesta ja viestintään vaikuttavista asioista. Pysin keräämään itselleni varmasti kaiken kirjallisuuden mitkä aiheeseen liittyi verkkolähteiden lisäksi.

Tavoitteet opinnäytetyölle ja työskentelylle oli asetettu selkeästi ja realistisesti. Saavutin kaikki opinnäytetyölle asetetut tavoitteet mielestäni todella hyvin. Opinnäytetyön teossa eniten minua askarrutti, että kuinka saan kerättyä tutkimusaineistoa. Haastattelut olivat mielestäni helpompi toteuttaa, koska sain valita kuinka monta ja ketä tutkimukseen haastattelin. Kyselyssä jouduin puntaroimaan tilannetta, jos ei vastauksia tulisi ollenkaan. Varauduin tähän tilanteeseen sillä, että keräisin tarvittaessa lisää aineistoa varhaiskasvatuksessa työskenteleviltä työntekijöiltä haastattelun muodossa. Tällöin kuitenkin tavoitteesta, tarkoituksesta ja tutkimuskysymyksiin vastaamisesta olisi jäänyt iso osa pois ja näin tämä olisi vaikuttanut lopputulokseen.

Opin opinnäytetyötä tehdessä keräämään aineistoa ja tarkastelemaan tietoa kriittisesti. Tärkein oppi oli löytää kokonaisuus ja tieto mikä läpäisi koko opinnäytetyön, niin teorian tiedosta tutkimuksen aineistoon. Opettelin aineistoa kerätessä Microsoft formsin käyttöä kyselyä tehdessä ja aineistoa analysoidessa. Alusta oli minulle uusi ja sen opetteleminen oli hyvin mielenkiintoista. Opin paljon aiheesta lasta koskeva yksilöllinen viestintä ja siihen vaikuttavista tekijöistä. Eettisyys oli minulle tärkeää, koska opinnäytetyö kosketti lapsia ja heidän perheitään.

Tein opinnäytetyöni yksin ja alussa oli hankalaa rajata mihin kaikkeen pystyisin opinnäytetyön aikana. Olisin halunnut tehdä lisää, kuten tuotoksen käsiteltävästä aiheesta, mutta se olisi ollut mahdotonta tässä ajassa. Suunnitteluvaiheessa jouduin todella paljon pohtimaan tavoitetta, tarkoitusta ja tutkimuskysymyksiä. Näiden rakentaminen ja suunnittelu antoi minulle selkeät raamit opinnäytetyölle ja sen toteutukselle. Isoin haaste opinnäytetyössä oli ajan käyttö ja kuinka ajoitin vanhemmille lähetetyn kyselyn. Lähetykseen vaikutti paljon kesäloimat ja päiväkotien kesätautot. Sain lähetettyä kyselyn aika myöhään, joten käytin ajan ennen kyselyä aktiivisesti teorian tiedon keräämiseen ja haastatteluiden toteutukseen.

Pidän aihetta lasta koskeva yksilöllinen viestintä tärkeänä osana varhaiskasvatuksen sosionomin työnkuvaa. Varhaiskasvatuksen sosionomin työ painottuu mm. lapsen perheiden kanssa tehtävään yhteistyöhön. Tämän takia aihe on myös ajankohtainen, koska työnkuva varhaiskasvatuksen sosionomi on 2030 vuoden varhaiskasvatustlain muutoksen myötä lisääntymässä päiväkodeissa (OKM 2025).

Toimeksiantaja Norlandia päiväkodit antoi palautteena, että opinnäytetyö vastasi hyvin toimeksiantoa. Toimeksiantaja kertoo, että Norlandia päiväkodit Oy toteuttaa asiakkaille vuosittain useampia asiakaskyselyitä, mutta tarkempi selvitys viestinnän merkityksellisyydestä asiakkaille on puuttunut. Toteuttaminen kaksikantaisena, huomioiden sekä viestintää toteuttavan henkilöstön että asiakkaiden toiveet viestinnälle on toimeksiantajan mielestä onnistunut ja opinnäytetyö tuo toimeksiannon mukaisesti hyödyllistä ja myös jatkokehittämistyötä

mahdollistavaa tietoa. Yhteistyö on ollut toimeksiantajan näkökulmasta sujuvaa ja molemmin puolin antoisaa. Toimeksiantajan mielestä opinnäytetyön rakenne on sujuvaa luettavaa, aina teoreettisesta viitekehityksestä hankekuvaukseen. Toimeksiantaja tuo esille, että työstä välittyy opinnäytetyön tekijän vahva motivaatio perehtyä asiaan ja tuottaa uutta tietoa. Työ on toteutettu määrätietoisesti ja siinä näkyy myös tekijän oma oppimisen matka. Toimeksiantaja on saanut tiivistetyn tiedotteen, jota on tarkoitus jakaa varhaiskasvatuksen henkilöstölle. Tiedotteessa kerrotaan opinnäytetyöstä esille nousseita asioita lasta koskevasta yksilöllisestä viestinnästä.

Sain rakennettua opinnäytetyöstä ehjän kokonaisuuden missä kaikki teorian tiedosta, haastattelun ja kyselyyn tukivat toisiaan. Tutkimustieto toi hyvin ajankohtaista tiedossa olevaa, sekä uutta tietoa lasta koskevasta yksilöllisestä viestinnästä varhaiskasvatuksessa. Toivon että varhaiskasvatuksen henkilöstö saisi opinnäytetyöstä vinkkejä omaan työhön toteuttaessaan lasta koskevaa yksilöllistä viestintää.

Lähteet

Ahonen, L. 2023. Tiimin voima varhaiskasvatuksessa. Jyväskylä: PS-kustannus

Ahonen, L. & Roos, P. 2019. Iloa ja oivalluksia. Pedagogiikan arviointi ja kehittäminen varhaiskasvatuksessa. Vaasa: Waasa Graphics

Alasuutari, M., Heiskanen, N., Rantala, A. & Vehkakoski, T. 2023. Hyvä pedagoginen kirjaaminen - Oppimista tukeva dokumentointi käytännössä. Jyväskylä: PS-kustannus

Elo, S., Kajula, O., Tohmola, A. & Kääriäinen, M. 2022. Laadullisen sisällönanalyysin vaiheet ja eteneminen. Teoksessa *Hoitotiede* 2022. 34 (4), 215-225. Viitattu 5.6.2025. [file:///C:/Users/emmih/Downloads/Laadullisen_sis%C3%A4ll%C3%B6nanalyysin_vaiheet_ja_eteneminen%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/emmih/Downloads/Laadullisen_sis%C3%A4ll%C3%B6nanalyysin_vaiheet_ja_eteneminen%20(1).pdf)

Juhila, K. 2025. Laadullisen tutkimuksen ominaispiirteet. Viitattu 7.7.2025. <https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvali/mita-on-laadullinen-tutkimus/laadullisen-tutkimuksen-ominaispiirteet/>

Jyväskylän yliopisto 2025. Laadullinen tutkimus. Viitattu 20.8.2025. <https://sites.app.jyu.fi/mehu/fi/menetelmapolku/tutkimusstrategiat/laadullinen-tutkimus>

Kangas, J., Lastikka, A. & Karlsson, L. 2021. Voimauttava varhaiskasvatus - Leikkivä, osallinen ja hyvinvoiva lapsi. Keuruu: Otava kirjapaino.

Kasvussa 2025. Aittoa vuorovaikutusta vai tiedon jakamista? Viitattu 27.5.2025. <https://kasvussa.com/2025/02/17/aitoa-vuorovaikutusta-vai-tiedon-jakamista/>

Kekkonen, M., Lehti, K. & Tirkkonen, J. 2017. Dialogisuus varhaiskasvatuksessa. Teoksessa Haapasalo, T., Petäjä, H., Vuorelma-Glad, P., Sandén, M., Pulkkinen, H. & Tahvanainen, I. (toim.) *Varhaiskasvatus katsomusten keskellä*. Helsinki: Lasten keskus ja Kirjapaja, 62-74.

Kekkonen, M., Lehti, K. & Tirkkonen, J. 2019. Dialogisuus varhaiskasvatuksessa. Viitattu: 17.5.2025. <https://dialogiakatemia.fi/2019/11/18/dialogisuus-varhaiskasvatuksessa/>

Koivula, M., Siippanen, A. & Eerola-Pennanen, P. 2017. Valloittava varhaiskasvatus - Oppimista, osallisuutta ja hyvinvointia. Tampere: Vastapaino

Kuula-Luumi, A. 2018. Turvaa tutkittavan anonymiteetti! Viitattu 16.7.2025. <https://vastuullinentiede.fi/fi/jatkokaytto/turvaa-tutkittavan-anonymiteetti>

Kuula-Luumi, A. 2025. Laadullisen aineiston anonymisointi. Viitattu 16.7.2025. <https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvali/tutkimusetiikka/laadullisen-aineiston-anonymisointi/>

Lastensuojelu.info 2025. Varhaiskasvatus. Viitattu 8.7.2025. <https://www.lastensuojelu.info/sf/tukea-arkeen/varhaiskasvatus/>

Mannerheimin lastensuojeluliitto MLL 2025. Haastavat tilanteet päiväkodissa. Viitattu 9.7.2025. <https://www.mll.fi/vanhemmille/tukea-perheen-huoliin-ja-kriiseihin/kiusaaminen-ja-pienet-lapset/haastavat-tilanteet-paivakodissa/>

Mykkänen, J. & Böök, M. 2017. Moninaiset perheet ja varhaiskasvatus. Teoksessa Koivula, M., Siippanen, A. & Eerola-Pennanen, P. (toim.) *Valloittava varhaiskasvatus - Oppimista, osallisuutta ja hyvinvointia*. Tampere: Vastapaino, 75-86.

Norlandia päiväkodit 2025. Norlandia päiväkodit - iloa jokaiseen päivään. Viitattu 4.10.2025. <https://norlandiapaivakodit.fi/>

Opetushallitus 2022. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet. Viitattu 17.5.2025. https://www.oph.fi/sites/default/files/documents/Varhaiskasvatussuunnitelman_perusteet_2022_2.pdf

Opetushallitus 2025a. Mitä on varhaiskasvatus? Viitattu 14.8.2025. <https://www.oph.fi/fi/koulutus-ja-tutkinnot/mita-varhaiskasvatus>

Opetushallitus 2025b. Huoltajien kohtaaminen. Viitattu 9.7.2025. <https://www.oph.fi/fi/opettajat-ja-kasvattajat/huoltajien-kohtaaminen>

Opetus- ja kulttuuriministeriö OKM 2025. Uusi varhaiskasvatustilaki. Viitattu 4.10.2025. <https://okm.fi/uusivarhaiskasvatustilaki>

Rintakorpi, K. & Vihmari-Henttonen, E. 2017. Tää on meidän maailma! - Pedagoginen dokumentointi varhaiskasvatuksessa. Helsinki: Kirjapaja

Salo-Toyoki, A. 2024. Kvalitatiivisen aineiston analysoinnin lyhyt oppimäärä markkinatutkijalle. Viitattu 7.7.2025. <https://kuulas.fi/kvalitatiivinen-tutkimus/kvalitatiivisen-aineiston-analysoinnin-lyhyt-oppimäärä-markkinatutkijalle/>

Savimäki, M. 2025. Sanallinen ja sanaton viesti kuuluvat yhteen. Viitattu 27.5.2025. <https://www.nlpkoulutus.info/sanallinen-ja-sanaton-vesti-kuuluvat-yhteen/>

Seppänen, H., Simola, T., Berschewsky, T. & Tirkkonen, O. 2025. Lapsen ja perheen tukena. 5. painos. Helsinki: Sanoma pro oy.

Suomen vanhempainliitto 2019. Päiväkoti alkaa, Tervetuloa! Suomen vanhempainliiton ja Hem och Skolan opas 2019, 12-17. Viitattu 8.7.2025. https://vanhempainliitto.fi/wp-content/uploads/2019/08/PAIVAKOTI-ALKAA_opas_verkko.pdf

Suomen vanhempainliitto 2025a. Vanhempien osallisuus. Viitattu 24.6.2025. <https://vanhempainliitto.fi/vanhempainliiton-toiminta/varhaiskasvatus/vanhempien-osallisuus/>

Suomen vanhempainliitto 2025b. Vanhempien osallisuus. Viitattu: 24.6.2025. <https://vanhempainliitto.fi/opettajalle/vanhempien-osallisuus-koulussa-paivakodissa/>

SurveyMonkey 2025. Kyselytutkimustietojen analysointi. Viitattu 11.8.2025. <https://fi.surveymonkey.com/learn/research-and-analysis/>

Tasa-arvoinen varhaiskasvatus 2025. Vuorovaikutus huoltajien kanssa. Viitattu 9.7.2025. <https://tasa-arvoinenvarhaiskasvatus.fi/aiheet/yhteistyö-perheiden-kanssa/vuorovaikutus-huoltajien-kanssa/>

Terveystieteiden tutkimuskeskus THL 2024. Kulttuurisensitiivinen työote. Viitattu 9.7.2025. <https://thl.fi/aiheet/maahanmuutto-ja-kulttuurinen-moninaisuus/tyon-tueksi/hyvia-kaytan-toja/kulttuurisensitiivinen-tyoote>

Tmi Taisto Lehtinen 2025. Kasvatustyö yhteistyössä varhaiskasvatuksessa. Viitattu 9.7.2025. <https://taistolehtinen.fi/kasvatuskumppanuus/>

Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2002. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Helsinki: Tammi.

Tutkimuseettinen neuvottelukunta TENK 2012. Hyvä tieteellinen käytäntö ja sen loukkausepäilyjen käsitteleminen Suomessa. Tutkimuseettisen neuvottelukunnan ohje 2012. Helsinki:

Tutkimuseettinen neuvottelukunta, 4-7. Viitattu 16.7.2025. https://tenk.fi/sites/tenk.fi/files/HTK_ohje_2012.pdf

Tutkimuseettinen neuvottelukunta TENK 2019. Ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen eettiset periaatteet ja ihmistieteiden eettinen ennakoarviointi Suomessa. Tutkimuseettisen neuvottelukunnan julkaisu 3/2019. Helsinki: Tutkimuseettinen neuvottelukunta, 7-9. Viitattu 16.7.2025. https://tenk.fi/sites/default/files/2021-01/Ihmistieteiden_eettisen_ennakoarvioinnin_ohje_2020.pdf

Varhaiskasvatuslaki 540/2018.

Vehkalahti, K. 2008. Kyselytutkimuksen mittarit ja menetelmät. Helsinki: Tammi.

Kuviot

Kuvio 1: Tuloksia kyselyyn vastanneiden vanhempien lapsen iän jakautumisesta	36
Kuvio 2: Tuloksia kasvatusyhteistyöstä ja viestinnästä.....	37
Kuvio 3: Tuloksia päiväkodin ja kodin välisestä viestinnästä ja kohtaamisesta.....	37

Liitteet

Liite 1: Haastattelurunko.....	54
Liite 2: Kysely	55
Liite 3: Saatekirje esihenkilöille.....	58
Liite 4: Saatekirje kyselyyn	59

Liite 1: Haastattelurunko

HAASTATTELUKYSYMYKSIÄ TYÖNTEKIJÖILLE

1. Millaisia asioita kerrot lapsen päivästä vanhemmalle?
2. Kuinka vanhempien kanssa tehtävä yhteistyö onnistuu?
3. Miltä vanhempien kohtaaminen tuntuu? (mm. helppoa, luonnollista, haastavaa)
4. Miten koet ryhmän ulkopuolisen lapsen päivästä kertomisen?
5. Tuntuuko sinusta, että pystyt viestimään kaikkien vanhempien kanssa samalla ammatillisella tavalla?
- Miten tämä näkyy tai ei näy?
6. Miltä haastavien tilanteiden kertominen tuntuu?
7. Millaisia keinoja tai tukea saat haastavista asioista kertomiseen? Tai onko niitä? (oma tiimi, esihenkilö, koulutukset)
8. Onko päiväkodilla ja ryhmällä jokin tietty toimintatapa, kuinka päivästä tai haastavista tilanteista viestitään
9. Miten päiväkodissa dokumentoidaan lapsen päivästä?
10. Varhaiskasvatussuunnitelmassa nostetaan esille tavoitteet pedagogiselle toiminnalle, lapsen vahvuudet, kiinnostuksen kohteet ja tarpeet, sekä niiden huomioon ottamisen. Nostetaanko näitä esiin päivittäisessä viestinnässä?

Liite 2: Kysely

Kysely päiväkodin ja kodin välisestä viestinnästä

Opinnäytetyö, Emmi Mikkonen

Kyselyyn vastataan täysin nimettömänä, eikä ilmi tule mitään tunnistetietoja.

Kyselyn tarkoituksena on kartoittaa lapsen yksilöllistä viestintää päiväkodin ja kodin välillä. Opinnäytetyön tarkoituksena on tukea henkilöstön tapaa viestiä paremmin lapsen päiväkotiarkea, sekä kasvuun, kehitykseen ja oppimiseen liittyviä asioita. Antamasi vastaukset ovat tärkeitä. Kiitos!

1. Lapsen ikä *

- 0-3
- 3-6

2. Ajattele viimeisiä kohtaamislanteita päiväkodin henkilöstön kanssa (esim. ennen kesälomaa), millaisia asioita olet kuullut lapsen päivästä?

*Voit valita useamman vastauksen **

- Ruokailu
- Uni
- Leikit ja leikkikaverit
- Ulkoilu
- Wc-käynteihin liittyvä
- Ohjattu toiminta
- Lapsi oppinut uuden taidon
- Jokin haastava tilanne päiväkotiarjessa
- Huoli lapsen kasvusta ja kehityksestä
- Huoli lapsen toiminnasta ryhmässä

3. Mitä asioita olisit halunnut tarvittaessa kuulla lapsen päivästä? (Esim. asioita, jotka ovat mietityttäneet kotona) *Voit valita useamman vastauksen **

- Ruokailu
- Uni
- Leikit ja leikkikaverit
- Ulkoilu
- Wc-käynteihin liittyvä
- Ohjattu toiminta
- Lapsi on oppinut uuden taidon
- Jokin haastava tilanne päiväkotiarjessa
- Huoli lapsen kasvusta ja kehityksestä
- Huoli lapsen toiminnasta ryhmässä

4. Millaisilla tavoilla saat tietoa lapsen päiväkotiarjesta? *Voit valita useamman vastauksen **

- Tekstiviesti
- Viikkokirje
- Kuukausikirje
- Päivittäinen tiedotus hakutilanteissa
- Vasu-keskustelu
- Muu

5. Tunnetko lapsen kanssa työskentelevän henkilöstön? *

- Kyllä
- En

6. Jos vastasit edelliseen kysymykseen Ei, vaikuttaako tämä lapsen asioista tai päiväkotiarjesta keskustelemiseen?

- Kyllä
- Ei

7. Alla pääset vastaamaan päiväkodin ja kodin välisestä yhteistyöstä ja viestinnästä. *

	Erittäin hyvää ja monipuolista	Hyvää	Neutraali	Vähäistä	Ei ollenkaan
Millaisena koet päiväkodin ja kodin välisen kasvatusyhteistyön?	☐	☐	☐	☐	☐
Kuinka riittävää lapsen asioista viestintä on?	☐	☐	☐	☐	☐

8. Alla pääset vastaamaan lapsen asioiden viestinnästä päiväkodin ja kodin välillä. *

	Erittäin hyvin	Hyvin	Neutraali	Huonosti	Erittäin huonosti
Onko sinulla vanhempana tunne, että päivittäinen viestintä toteutuu?	☐	☐	☐	☐	☐
Onko henkilöstöllä arjessa riittävästi aikaa kuulla ja keskustella juuri sinun lapsesi asioista?	☐	☐	☐	☐	☐
Jos lapsella ilmenee haasteita päiväkotiarjessa (mm. riitoja, levottomuutta, kiukkua) kerrotaanko asiasta heti saman päivän aikana?	☐	☐	☐	☐	☐
Saatko tarpeeksi tietoa lapsen sosiaalisista suhteista? (kenen kanssa lapsi leikkii, millaista leikki on, vuorovaikutus toisten kanssa)	☐	☐	☐	☐	☐
Tuntuuko sinusta vanhempana, että lapsen asioista on helppo keskustella, myös haastavista tilanteista?	☐	☐	☐	☐	☐

9. Mitä muita ajatuksia heräsi? Mitä toivoisit henkilöstöltä onnistuneisiin kohtaamisiin?

Kirjoita vastaus

Liite 3: Saatekirje esihenkilöille

Hei olen Laurea ammattikorkeakoulun sosionomi (AMK) opiskelija Emmi Mikkonen. Teen opinnäytetyötä päiväkodin ja lasten huoltajien välisestä lasta koskevasta yksilöllisestä viestinnästä. Työskentelen itse Norlandian päiväkodissa Kuopiossa.

Opinnäytetyön toimeksiantajana toimii Norlandia päiväkodit.

Tarkoituksena on kartoittaa tämänhetkistä tilannetta lasta koskevasta yksilöllisestä viestinnästä päiväkodin ja lasten huoltajien välillä, ja näin parantaa henkilöstön tapaa viestiä paremmin lapsen kasvuun, kehitykseen ja oppimiseen liittyvissä asioissa.

Valmiin työn on tarkoitus tukea varhaiskasvatuksessa työskenteleviä ammattilaisia laadukkaassa lasta koskevassa viestinnässä ja dokumentoinnissa.

Kerään opinnäytetyöhön aineistoa kyselyn muodossa huoltajilta, sekä haastatteleamalla varhaiskasvatuksen henkilöstöä. Kyselyyn huoltajat vastaavat täysin nimettömänä, eikä missään opinnäytetyön vaiheessa tai valmiissa työssä tule ilmi mitään tunnistetietoja.

Toivoisin, että voisit välittää kyselyn yksikkönne Kidplan-sovelluksessa. Tämän viestin alle, sekä word-liitteenä tulee saatekirje, sekä linkki vanhemmille, jonka kautta pääsee vastaamaan kyselyyn.

Huoltajien vastukset ovat minulle tärkeitä. Kiitos!

Terveisin,

Laurean ammattikorkeakoulun opiskelija Emmi Mikkonen

Liite 4: Saatekirje kyselyyn

Opinnäytetyö, kysely vanhemmille lasta koskevasta yksilöllisestä viestinnästä päiväkodissa.

Hei olen Laurea ammattikorkeakoulun sosionomi (AMK) opiskelija Emmi Mikkonen. Teen opinnäytetyötä päiväkodin ja kodin välisestä lasta koskevasta yksilöllisestä viestinnästä. Työskentelen itse Norlandia päiväkodissa Kuopiossa.

Tarkoituksena on kartoittaa tämänhetkistä tilannetta lasta koskevasta yksilöllisestä viestinnästä päiväkodin ja kodin välillä, sekä näin parantaa henkilöstön tapaa viestiä paremmin lapsen kasvuun, kehitykseen ja oppimiseen liittyvissä asioissa.

Toivon mahdollisimman paljon vastauksia, jotta voin luoda kattavan ja paikkansa pitävän raportin kyseisestä aiheesta. Valmiin opinnäytetyön tavoitteena on löytää vanhempien ajatuksista ja varhaiskasvatuksen työntekijöiden havainnoista tietoa siitä, millainen on laadukas lasta koskeva yksilöllinen viestintä varhaiskasvatuksessa ja millaiset asiat siihen vaikuttavat.

Kerään opinnäytetyöhön aineistoa kyselyn muodossa teiltä vanhemmilta, sekä haastattelemalla varhaiskasvatuksen henkilöstöä. Kyselyyn vastataan täysin nimettömänä, eikä missään opinnäytetyön vaiheessa tai valmiissa työssä tule ilmi mitään tunnistetietoja.

Mikäli perheellä on useampi lapsi eri päiväkotiryhmässä, toivoisin vastaukset jokaisesta lapsesta erikseen.

Kyselyn vastausaika noin. 5–10 minuuttia.

Kyselyyn pääset seuraavasta linkistä: <https://forms.office.com/e/X5QEuFGrJ5>

Antamasi vastaukset ovat tärkeitä. Kiitos kun käytät aikaasi kyselyyn vastaamiseen.

Terveisin,

Laurea ammattikorkeakoulun opiskelija Emmi Mikkonen